

త్రైన్‌వ నీతి ప్రకాశము

THE GOSPEL TRUMPET
THE BRIGHTNESS OF THE CHRISTIAN LIFE

రెవ. పునురోతు చాధరి, కవికృతము,

కటుకపూరి.

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA
(UNITED SOCIETY FOR CHRISTIAN LITERATURE)
MADRAS BANGALORE MYSORE TIRUVALLA COLOMBO

1953

G.L.

COPYRIGHT

First published by the late REV. T. ANTHRAVEDY in 1872
Subsequent Publication by the C.L.S. as follows:

First Printed	1903
Reprinted	1933
Reprinted	1948
Reprinted	1953

THE CHURCHMAN LIBRARIES SOCIETY FOR INDIA
PRINTED AND PUBLISHED FOR THE USE OF THE
CHURCHMAN LIBRARIES SOCIETY FOR INDIA
BY THE CHURCHMAN LIBRARIES SOCIETY FOR INDIA

PRINTED IN INDIA AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS

అంధకారికా

విషయ సూచిక

అవతారికా స్తుత్యములు

పరమాల పంచ

కృష్ణవదు సీర చీత్తము గలిగి యఱండనలయును	1—2
కృష్ణవదు ఇహాలోక చింత చేయవలదు	3—4
కృష్ణవదు మొదట దేవుని రాజ్యము వెతుకపలయును	5—6
కృష్ణవదు పేరుకు కృష్ణవడై యఱండతగదు	7—11
కృష్ణవదు ఇతరుల తప్పులు మన్మించవలయును	12—15
కృష్ణవదు తన తప్పులు ఇతరులకై వోచపలదు	16—17
కృష్ణవదు చేయవలనిన పోరాటము	18—21
కృష్ణవదు దేనికిని భయపడవలదు	22—27
కృష్ణవదు ధరింపగల భూషణములు	28—29
కృష్ణవదు కోరిన వంతు	30—31
కృష్ణవదు మానావమానములయొడల సమదృష్టి కలిగి యఱండ వలయును	32—34
కృష్ణవదు ప్రార్థన చేయవలనిన విధము	35—40
కృష్ణవదు ఆత్మాసుభూషణమును పరులకు చూపనేరదు	41—44
కృష్ణవదు తన తప్పు ఒప్పుకొనవలయును	45—46
కృష్ణవదు దుర్జనస్సామీని అణమ విధము	47—50
కృష్ణవదు మనక్కాంతి పొందు విధము	51—53
కృష్ణవదు శోధనవలన పొందు మేలు	54—56
కృష్ణవదు లేఖి గలిగినను వెలితై పడదు	57—61
కృష్ణవదు పొందు దైవాపకారములను నరుడు అడగించ లేదు	62—63

	పుస్తక నం
క్రిష్ణదు పొందు నుఖుడుభాదులు దేవుని అధీనములు	64—6
క్రిష్ణదు మనఫ్యులను నమ్మకానుట తగదు ...	68—6
క్రిష్ణదు ఓర్వైని తనమతో పోరాడవలయును	70—7
క్రిష్ణదు తనవలె పొరుగువాని ప్రేమించవలయును	72—7
క్రిష్ణదు సద్గుణములనే సౌఖ్యసంపదులగా సెంచవలయును ...	77—79
క్రిష్ణదు ఎట్టి యాహత్యమయములోను స్థిరముగా నుండవల యును ...	80—83
క్రిష్ణదు తన దుష్టస్విభావమును శత్రువు గెలువవలయును	84—87
క్రిష్ణదు దురహంకార చిత్తునికి దూరముగా నుండవలయును	88—91
క్రిష్ణదు దేవుని కృపా ప్రేములు నిత్యము గలిగియండును	92—96
క్రిష్ణదు దేవుని వాగ్దత్తములను సదా ప్రేమించవలయును ...	97—99
క్రిష్ణదు దైవ వాగ్దత్తములు సిద్ధించువరకు ఓపిక గలిగి యండవలయును ...	100—104
క్రిష్ణదు ఇష్టసిద్ధికారకు శ్రమపొందిన భక్తులవలె నడువవలయును	105—106
క్రిష్ణదు మత్స్యరగుణమునకు స్థిలమియ్యవలదు ...	107
క్రిష్ణదు తన్ను తాను తృగ్గించుకొనవలయును ...	108—109
క్రిష్ణదు దురాశలు విదువవలయును ...	110
క్రిష్ణదు మోక్షశయను ముఖ్యావసరమైన కోరిక గలిగి యండవలయును ...	111—114
క్రిష్ణదు ఆత్మ జ్ఞానము పొందవలయును ...	115—118
అంత్య స్తుతులు	

క్రెస్వ నీలి ప్రకాశము

వ వ్య కా వ్య ము

1. క॥ శ్రీ నిత్యదు సత్యదు మరి
యానందనుడపరిమిత దయా శాంతగుణాం
భోనిధి మద్దరు రాయం
డో నజరేయుడగు యేసు నాతందలతుణ.

తాత్పర్యము

సంపదచే నిత్యమండువాడును, సత్యసంతుదును, సంతోషభరితుదును,
(టేక మరియా కుమారుడును) మితిలేని దయా శాంతగుణములకు సమద్రము
వంటివాడునగు, నా గురుతైష్టుడగు నజరేయుడైన యేసును, నా యాత్మయందు
తుంచుచున్నాను.

2. ఆ॥ తంత్రీ తనయ డాత్తాత్రేయుడై విలసిల్లు
వొడ్డ దేవుడాయ్యడ వ్యయుండు
విశ్వవిభుదు నిథల వేద్యండు నా తంత్రీ
యనుదినంబు నన్ను మనుచుగాత.

తాత్పర్యము

తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్ర, యన మగ్గరు, ఒక్కడై ప్రకాశించు
గొప్ప దేవుడును, మొదచివాడును, నాచమలేసివాడును, లోకమునకు ఆధి
కారియును, సమస్తమును సెరిగినవాడును, నా తండ్రియగు దేవుడు నన్ను ప్రతి
దినమును సంరక్షించుగాక.

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

3. క॥ పరమాత్మ భావ తత్వము

లెరిగింపను హృదయ శుద్ధి నెరిగింపను సు
సిరతర శాంతి నొసంగను అంతిమ లేఖనం
పరిశుద్ధాత్మను నుతీంచి ప్రార్థన జేతున్.

తాత్పర్యము

దేవుని స్విధావమయుక్క— నిజ సంగతిని తెలుపుటకును, మనోళుదైని
తెలుపుటకును, మిక్కలి స్థిరమైన శాంతిగుణము నిష్పటకును, పరిశుద్ధాత్మను
ముతీంచి ప్రార్థన చేసెదను.

4. వ॥ అని ప్రియదేవతా ప్రార్థనంబు చేసి తత్పర్యణా సహ
యంబున నా యొనరింపంబానిన క్రస్తవ సీతి ప్రకాశం
బను గ్రంథంబునందు ప్రారంభం బెట్టనిన.

తాత్పర్యము

ఇవ్విధమున ప్రేమగల దేవుని ప్రార్థన చేసి, ఆ దేవుని కరుణసహాయము
పలన సేను రచియంచ బూనిన క్రస్తవ సీతి ప్రకాశంబను గ్రంథమయుక్క—
ప్రారంభము ఏలాగనిన.

5. సీ॥ యేసునాయక యని యేసుక్రీష్ట ప్రభో

యను రెండు శతకంబు లౌనర మొదట
రచియంపబడె వెన్కిరమణ నుచరిత్ర

ప్రకరణత్రయముగా రచితమయ్య

తదనంతరమున నిస్తారరాత్మాకరం బను

గ్రంథముకటి సేయంగ బడియె

తరువాత పంచచామరపన్నములు వెన్కి

పంచరత్నములల్ల బడియె సెలమి

తెల్లి, వెనుకమ్మందట పెళ్ళిర్చనలు పత్రి,
క్లును రచియింపబడి క్రీస్తురుణచేత
కడను క్రిస్తవ సీటి ప్రకాశమనుడు
సీ చరిత్రంబు రచియింప నిష్టమయ్య.

6. వ॥ మరియును.

తాత్పర్యము

గ్రంథకర్త తాను రచించిన వాటిలో కొన్నిటి పేరులు వివరించు చున్నాడు. యేసునాయక శతకము యేసుక్రీస్తు ప్రభువు శతకమను రెండు శతకమలు మొదట రచియింపబడెను. తయవాత రత్నా చరిత్ర మూడు ప్రకరణములుగా రచియింపబడెను. అటుతయవాత నిస్తార. రత్నాకరమను గ్రంథము ప్రాయబడెను. తయవాత పంచామర పన్నములు పంచరత్నములు గాచింపబడెను. మరియును ముందు ఫెనకను అనేక క్రీరనలు పత్రికలు రచియింపబడెను. చివరకు క్రీస్తు కృపచేత సీటి ప్రకాశమను ఈ గ్రంథము రచియించుటను ఇష్టమయ్యెను. మరియును.

7. మ॥ ఇలలో క్రిస్తవు లెట్టివారు →

నడువల్లే రీతిగానుండు వా

రలకే సాఖ్యము లబ్ధి క్రీస్తు మత

సారం బెట్టిదంచున్ జనుల్

వలుమారాడుట నా చెవుల్వినియె

దత్తత్వత్వుత్తరంబుల్ మనో

జ్యోలమైనట్లుగ సీ చరిత్ర నిడి

చెవ్వం బూనితిన్ వేడుకన్.

8. వ॥ అదియునం గాక మరియును.

తాత్పర్యము

క్రిస్తవులనగా ఏలాటివారు? వారి సడతలు ఎవ్విధంబులు? వారికి ఏలాటి సుఖము దౌరుకను? క్రీస్తుయొక్క మతసారం బెట్టిని? అని, బహు జనులు

త్రిప్తమ సీతి ప్రకాశము

త్రశ్చలఘుట వినబడేవ గసుక వాటికి ప్రత్యుత్తరములు ఈ గ్రంథములో
నిమిషించి చెప్పమన్నాడను; మరియును.

9. చ॥ అసుభవ వేణ్యమైన హృదయ త్తీ →
మరంబులచేత త్రీస్తు యే
సుని చరకారవిందములు చుట్టి
తదీయ మకరంద మాధురీ
ఘన రన మాని యాని సుఖ
హృశల గానమెనర్చు త్రిప్తప్పల్
మరములలోన సంతసిల్ల
మత్కొవితార మెరుంగ జేసెదన్.

10. వ॥ ఎట్లనిన.

తాత్పర్యము

క్రీస్తు పాపప్తములను చుట్టుకొని యాదున్న మధురమైన మకరంద
రసము తమ హృదయములనే తుమ్మెలల వల్లను, పానించి, ధ్యానించి,
అపుభవ సుఖము పొందిన త్రిప్తప్పలు సంతోషించునట్లు నా కవిత్పమును
తెలియజేయును. ఏలాగనిన:

11. క॥ అసుభవ సుఖ హృదయుని గుణ
మనుభవు లెనుగునురు గాని యన్యతెరుగ రె
ట్లన తరణి కిరణ చౌఖ్యము
వనజవనము గాక కుముదవనమే మెరుగున్?

తాత్పర్యము

మార్గకిరణముల సుగుణము పుదుములే ఎరుగును గాని, కలుపలు ఎరుగువు
గడ్డా; ఆలాగునసే భక్తునియెక్కి మనోసుఖము అసుభవశాలుదైన భక్తులకే
తెలుసును గాని, ఇతరులకు తెలియజేరదు.

12. మ॥ కవితా సార మెరుంగ గోరి సుజనులో

కారుణ్య చిత్తంబుతో
సువిశేషాక్షుల తప్ప పట్ట రవి
యే చౌప్పున్న మన్నింతు ర
త్వ్యవివేకులదిలోన గర్వమిడి
భావార్థంబులం జూడకన్
ఇవి తప్పులో అని త్యాలందురనిన్నే
హీనత్వముం గలునే.

తాత్పర్యము

కవిత్వములోని సారాంశమును తెలియగోరు సజ్జనులు సువిశేష వాక్యాలుయిందు కవన దోషములండిసను తప్పులు పట్టక నాయ దయకోమన్నించుదురు.

అయితే గర్వమచేత నిండిన మనసగల అవివేకులు భావార్థములు చూడక ఇవి తప్పులు అవి తప్పులు ఆని ఆనిసను, హీనత్వము కలుగునాకి కలుగనేరదు.

13. ఆ॥ ఇల రసా స్వ్యదనము చేయ దలచువాడు

అల రసాలద్రుమపు వంకరరయి బోడు
సారభావార్థ మెద చూడగోరువాడు
పద్యగద్యాదులెడ తప్ప పట్టబోడు.

తాత్పర్యము

ఇలరసమ డ్యూక్స్ తీసిని అనధింపగోరువాడు, మామిడి చెట్టుడ్యూక్స్ వంకరలు పెతుకడూదా; అలాగసనే, తాత్పర్యసాము గ్రహింపగోరువాడు, పద్యగద్యాదులయిందన్న కవిత్వదోషములు పట్టుడు.

14. క॥ తనువు వెలికెంత శుద్ధి
గనుపరచిన లోనిమనసు కావలయను దే

వునికెపుడు కావ్యమైట్టిం

డిన భావము జూచు తండ్రి నిను మన్మించున్.

15. క॥ కావున నా మనసా నీ

భావంబెరిగడి మహా కృపానిథియగు నీ

దేవునిపై భర మిడి ఘై

రాయ వాప్తి జేయబూనునది సేయ ముగిన్.

ఈ రెండు పద్యముల తాత్పర్యము

వెలపటి శరీరము ఎంత శుభ్రిగా కనపరచినను లోపలి మనస్సేగదా
దేవునికి కావలైను; ఆలాగుననే; కవిత్వము ఏలాగున్నను దాని భావము చూచు
నీ తండ్రియగు దేవును నిన్ను త్యమించును.

కావున నా మనసా నీ భావము తెలిసి కరుణాసంపూర్ణాడుడను దేవుని
మిద నీ భారము ఉంచి ఘైర్యమహాంది యేది చేయుటకు పూనకొంటివో
ఆది క్రమముగా చేయుము.

16. క॥ అని యిష్ట దేవతా ప్ర

ర్థనమును సద్భుత హృదయ ప్రమదంబును న

జ్ఞసనకవి మాన్యతయును మ

సనసాంతర ఘైర్య వర్ధనంబును వరుసన్.

17. వ॥ కావించుకొని యిష్టవు నా యొనరింపబూనిన యా

గ్రంథంబునందు సర్వలోక ప్రశ్నంబైన క్రీస్తుమార్గం

బునంబున్నింప గోరు క్రైస్తవునకు తెలుపంబు విశేష

ధర్మాచరణంబు లిటివని వివరించెద.

అత్మర్వయము

శంకలగు క్రమముగా ఇష్టదేవునిగూర్చి త్రాంధించి, సద్భుత్కుల వృద్ధయ
ములకు సంతోషమును కలుగజేసి, సత్కృతులకు పుర్యాదనొన్ని, మనసుకు
క్రోర్యమును తెచ్చుకొని, సేను రచియించు ఈ గ్రంథముందు, గభూతాలోక
మంతును శ్రేష్ఠండైన కీష్టమార్గముందు, సదువుగోరు క్రష్ణవునకు తెలియజేయ
గల ముఖ్యాలైన సుప్రస్తుతులు ఇష్టవీయని వివరించేదను.

1. క॥ ఎటుదిరిగిన నేమిము లే

దటునిటు పరుగిడుటు వట్టి యసియాన సుమిం

కటకట త్రైస్తవుడా వే

నట పడక పరేశు వాక్య సరణిం జనుమిం.

తాత్పర్యము

ఏ తట్టుకు తిరిగినన ఏ ప్రయోజనములేదు. అటు ఇటు పరుగులెత్తుటు
చ్ఛి కోరికెలు సుమిం; గనుక త్రైస్తవుడా, నీపు విసుకక దేవునివాక్యమును
మార్గములో వెళ్లము.

2. తే॥ సిరముగలవానికెందు సిద్ధించు మేలు

^థ త్వరపడినవాని కథిక చింతలు లభించు

చెపు మదిని దాని కోర్కెబోవిషువ రాదు

తెలిసి వర్తింప వలయుక్తి స్తోయు డెపుడు.

తాత్పర్యము

నిలకడగలవానికి మేలు ఎచ్చోటును సిద్ధించును; త్వరపమవానికి ఎక్కువ
చింతలు కలుగును; మను చెడ్డడి గనుక దాని ఇష్టమునొప్పున పోనియ్యునూడు.
త్రైస్తవుడు విటిని తెలిసికొని ప్రవ్రతించవలెను.

3. శా॥ ఆకాశంబున బారు పశ్చికిని

దీనత్వంబుతో నేలమై

బూకే చీము తించి నిచ్చి దయతో

పాలించు వాడెవ్వుదో

నీకాతండె భుజింప నిచ్చి మనుపన్

నిష్టూతమై యుండగా

నేకాంతంబగు చింత త్రైస్తవుడ

నీకేలా మదిన్ బాందగన్.

తాత్పర్యము

ఆకాశమండగు పట్టికిని, సేలనుబూను చీమకును, ఆహారమనిన్నిచు
పాలించు ఆయనే నిన్ను పోషించుటను నిప్రమాదైయుండగా, క్రిష్ణవుడా,
మనసులో నీకు రహస్యమైన చింత యేలి?

4. అ॥ చిన్న పెద్దగ నేర్చాటుచేసి యనయ

వంబులన్నియు గూర్చి కాయంబు పుట్ట
జేయు నేర్పరి నిన్ను పోషింపలేడే
యొన్న జీవింతు నను చింత యేల నీకు.

తాత్పర్యము

తలనుంచి పాదముల పర్యంతము చిన్నవి పెద్దవిగానుండు అవయవము
లన్ని చక్కగా ఉన్ని, ఈ శరీరమును రూపింప నేర్పగల ఆయన నిన్ను
పోషించలేదా? కావున నేనెట్లు జీవించుడునని నీవేల చింతించెదవు?

5. క॥ మొదటను దేవుని రాజ్యము

సదమలమగు దైవసీతి సచ్ఛంత మతిన్
వెదకును పిదప శరీరపు
బుదుకంతయు నీకు నియ్యబడు క్రిస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీవు దేవుని రాజ్యమును ఆయన నీతిని మొదట వెదుకుము,
తరువాత నీ శరీర జీవనమంతయు నీకు ఇయ్యబడును.

6. ఉ॥ దేవుని తట్టు నీ మనసు

ద్రిష్టము నీ వొనరించు పాపముల్
న విధమైనవో దలచి
యేష్వము నారకవహిం కేగు నీ

జీవము గాచి బ్రోవ తన

జీవ మొనంగిన యేసు పాద రా

జీవము లాత్ నమి

చిరజీవము గోరుము క్రైస్తవీత్తమా.

తాత్పర్యము

ఉత్సవ క్రైస్తవుడా, నీ మను దేవునిత్టు పుల్లించుము; నీవు చేసిన పాపములను తెలంచి దుఃఖపడుము; నరకాగ్నికి పాలగు నీ ప్రాణమును రక్షించుటకై తన జీవము నిచ్చిన యేసుయొక్క పాదపడ్డములు నీ యాత్మలు
నమి నిశ్చ జీవము కోరుము.

7. ము॥ కులదూరుండయి పెక్క-వేలుపుల

మొక్క-లోసి చాలించి మో

హ లతా వేటితమైన మాతృపితృ

జాయూభూతృ వగ్గంబనే

ఘల వృక్షంబు బెగల్చి క్రైస్తవు

నామం బాసగా నేమి ని

ర్తల భక్తి క్రియలందు జూన్యుడయినన్

బ్రాహ్మించునే సాఖ్యముల్.

తాత్పర్యము

కులము పోగొట్టుకొని చిల్లర వేలుల సేప చాలించి, ప్రేమయను తీగ లతో చుట్టియున్న తలిదండ్రులు భార్య అన్నదమ్ములు అను ఘలవృక్షమును పెరికివేసి, క్రైస్తవ పేరుమాత్రము పెట్టుకొన్నంత మాత్రమున ఘలము ఏమున్నది? నిర్మల భక్తి క్రియలు లేనివాసికి ఆత్మసుఖములు దొరుకునా?

8. తే॥ కులము పెద్దరికంబులు గూలనేల

ప్రియులు విందులు నిందలు పెట్టనేల

తరిమి లోకులు చీకాకు పరచనేల

సత్య మెదలేని పేరు క్రైస్తవుని కవని.

తాత్పర్యము

మనసులో సత్యములేని వేరుమాత్రము గల త్రైస్తవును కుల పెద్దరికము ఏల కూలిపోవలెను? నేన్నిహితులును బంధువులును ఏల అతని నిందించవలెను? తాకులు అల్లరిచేసి ఏల ఆతని తరమవలెను? (ఫలప్రాప్తి లేదు గదా).

9. క॥ దేవునికంటికి నీ న

ద్యావముతో నున్న భక్తి బయలు పరుచు మ

ర్యావరథికి జూవగోరెదు

వైవేషము గాదు భక్తి పథి త్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

త్రైస్తవుడా నీ భావమందున్న సద్గుణిని దేవుని దృష్టికి బయలుపరచుము; మనప్యులకు మాపింపగోరు వైవేషము భక్తిమార్గము కాదు సుమిం.

10. నీ॥ మనసులోపలి దుఃఖి మణిచు దేవుని వాక్య

మనుభవింపక భక్తు డనగ బడునె

తన మనోవాక్యసరనలు శోధింప నే

రని వాడు త్రైస్తవుండనగ బడునె

అనుదిన ప్రార్థనాయత్తమా చిత్త సా

ధనలేక సద్గుకు డనగ బడునె

బుద్ధి మార్పిడి యూత శుద్ధి గల్పట యెరుం

గని వాడు త్రైస్తవుం డనగ బడునె,

పరమగురు భక్తుడగువాని సరణి తరణి

కిరణముల కీతి నంతోషకరము నగును

వేరు త్రైస్తవుడగు వాని దారి భూరి

ఫూర దుఃఖాంధకారంబు కొదువలేదు.

తైతీ ॥ 9 ||

తాత్పర్యము

మనిచూధము పోగొట్టి, ఓదార్పు నిచ్చు దేశుని వాక్యము ధ్యానించని వాడు, మనిప్రాతియలను పరీక్షించునేరనివాడు, ప్రతిదినము ప్రాథమినపలన తన మనస్సును సాధకము చేసికొననివాడు, బుధి మార్పిడి ఆత్మమధ్యి కలుగుట సెరుగనివాడు, ఇట్టి మనష్యుడు భక్తుడనియు క్రస్తవుడనియు ఎంచుడడు.

ఆయితే పరమ గురువసు క్రీస్తుయొక్క నిజభక్తుని మార్గము సూర్యకిరణములవలె సంతోషము నిచ్చును. పేరుకైస్తవుని మార్గమందు మికిగ్రీ భయంకరమైన గాధాంధకారమువంటి దుఃఖమనకు తెక్కువలేదు.

11. క॥ ఖలగుణములు లోపల దా

గిలిమూతలనాడు వాటి గీటణచుము నీ

వెలవలి మాటలు తేటలు

ఫలమియ్యవు మనసు మారవలె క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీలోపల దాగుడుమాతలాడుచుసందు దుర్దాంఘములను చంపుము. మనసు మారపలెను, లేనియొడల నీ నోటిమాటల సాగసువలన ఫలమేమియు లేదు సువిా.

12. తే॥ ప్రియముగలచోట దోషంబు పెద్దదైన

కపి వేతురు సయ్యంబుగాని చోట

కొంచెన్నెనను మరి దాని కొండజేతు

రివి మనష్యుల నైజంబులెరిగి విడుమి.

తాత్పర్యము

ప్రేమయున్న చోటను పెద్దదోషము కానపచ్చినను, దాని మానివేయుడురు; ఆయితే ప్రియము లేనిచోటను చిన్నదోషము చూచినను, దాని కొండంతగా చేయుదురు. ఇంది మనష్యుల స్వాధావిక గుణముని తెలిసి పేటిని విడిచిపెట్టుము.

13. తే॥ ఒకరి తప్పు లరయ నూహించుటలు మాని
తన మనంబు లోని తప్పులెడిగి
తన్న బోలె నెనరు మన్నింపు లొరునందు
గాంచు నతడె మంచి క్రిస్తవుండు.

తాత్పర్యము

ఇతరుల తప్పులు వెతకక తన తప్పులను తెలిసికొనుచు, ఇతరులయొడల
తనయందువరెనే ప్రేమయును మన్నింపును కలిగిన యతడే మంచి క్రిస్తవుడు.

14. చ॥ మనుజులు సీ సమానులు

సమాన యఘుంబుల నిన్ను బోలె వ
రనములు లేకయున్న పెర
తప్పులువారికి గలియుండు సీ
వొనరుచు పాపమెట్టిది
మౌలాన్నతుడైన పరేశునాజ్ఞ గ్ర
కొనమి గదా త్వదాత్ కతి
ఫోరివిచారము క్రిస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

ఉత్త్రమ క్రిస్తవుడా, ఇతర మనఫులు సీపంటివారు. ఏలననగా సీపు
చేయునని వారు చేయకపోయినను, ఇతర దోషములు వారియందున్నని. పాప
మనగా సేమి? దేనుని ఆజ్ఞలను మిచుటయే పాపము. అదియే సీ యూత్కు
భయింకరమైన విచారము కలుగజేయునది.

15. ఆ॥ తప్పు సీయందు గలిగిన నొప్పుకొనను

వెనుకదీయక మనుజులవేడియైన
కోపమునక్కాత్ తాలిమి గొనుచు క్రీస్తు
ఘనము వెతుకుచు నుండుము క్రిస్తవుండా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడు సీయందు తెప్పులును యొడల వాటిని ఒప్పుకొసుటకు వెనుక తీయకుము. మనస్యుల తీక్ష్ణమగు కోపమును సహించుచు ప్రభువైన యేసు క్రీస్తుయొక్క ఘనము వెతుకుము.

16. క॥ తన తప్పు లోకరిష్టై మో

పిం దీరునె మిాద వచ్చు వెనుబాధలు వ
ద్దను ఘలములు దిని హన యల
ఘణి నేరైసటంచు దెలువ బాసెనె దొసగుల్.

తాత్పర్యము

తన తప్పులు ఒకరిమిాద హోషినయొడల రాబోవు శిక్షలు తమ్మునా?
సర్వము సేర్విసందున ఘలములు లింధిని ఆది త్రీయైన హవ్వొచ్చెప్పినను ఆపదలు
దప్పించుకొనదేదు గా.

17. సీ॥ అల పిషాచికి యొంతబలమున్న బలవంత

మున బట్టి యాడ్చి గొంపోవలేదు
తరమైన బలు మనోహరమైన యెరలు చూ
పునుగాని జగము లోపుగొనలేదు
పాగరతో వగజాపి దిగులొనర్చునుగాని
కుస్యభావము గెల్చుకొనగలేదు
తుచ్ఛంబు మొచ్చు మాంసేచ్చులోమత్తురా
దులు నాత్తతో బోరనిలువలేవు,
త్రైణీ॥ ఆత్మరమోథి ప్రభుకృపన్ అరులకెల్ల
వశముగాకుండ పోరాడవలయు గాని
సెవము గల్చించి యొకరిష్టై నేరముంచ
దగవు సరియానె క్రిష్ణవోత్తముని కెపుడు.

తాత్పర్యము

పికాచికి ఎత్త బలమున్నాను, బలమంతముగా శోధనలోకి తఁడ్చులొని పోలేదుగదా.

శోధము వలువిధములను చక్కని ఎరలుమాత్రము చూపించును గాని లోపమకొనబాలదుగదా.

దుస్స్విఫ్థావము గర్వముతో కృంగారచ్ఛేషులను చూపించి తిరువాత దూఢిలుతో దిగులు వుట్టించునుగాని గెలుచుకొనబాలదు గదా.

శరీరచ్ఛులు అల్పభోగములయందు సంతోషించునుగాని ఆత్మతో యుద్ధము చేయనోపవుగదా.

కాబట్టి ఆత్మరక్తణ కోరువాడు త్రఫువుయొక్క కృపాసహాయములపలన శత్రువులకు లోబడకుండ పోరాడపలైనుగాని, తన సేరము ఒకరిమైని మోవను సెపము కల్పించుట ఉత్తముడైన కైస్తవునకు తగదు.

18. ఉ॥ ఏనను ఈ విరోధులు

మహారణ కర్క్షు లిందులోన దు
రానసమందిరాంతర
—
నివాసి మహో బలశాలి పాప వి
ద్వానిధి దుస్స్విఫ్థావుడను
నాతనితో నెదిరించి భోర నె
వ్యారి తరంబు వాని ఖల
వర్ణన మర్యాడయంగజాలునే.

తాత్పర్యము

అయినను మిగుల కుర్రుడైన యో శత్రువులలో నొకడు మహో బల వంతుడు. వాడు పోచిద్యులకు నిధి. వాడు చెడ్డ హృదయమను ఇంటిలో నిసినించుండును. వాని పేరు దుస్స్విఫ్థావుడు. వాని నెదిరించి పోరాడసు ఎపరికిని పశముగాడు. వాని కపటమైన దుష్పుష్టనలు సరుడు తెలుసుకొనలేదు.

19. నీ॥ పాము కోరలతోటి సాము సేయగవచ్చు
 గాని దుర్భసుతో గదియరాదు
 కడలి భంగముల పొంగడచవచ్చును గాని
 దుస్స్విభావపు టుబ్బుతోయరాదు
 పుడమిక్రింది పునాది నడవవచ్చును గాని
 ఖల చిత్తమను వేను గదవరాదు
 విషుగైన నోడిలోన బెట్టపచ్చును గాని
 యుగ్రభావపు కాక కోర్చురాదు,

లై॥१९ కటకటూ మెన్నిమార్లు సత్త్వాస్తపుండు
 వానితో పోరిపోరి తద్విశతనొంది
 విన్నదనమున కస్సిరు విడిచివిడిచి
 వైవక్కప తట్టు కనిపెట్టు తాల్చితోడ.

తాత్పర్యము

పాము కోరలతో నైనను సాము చేయవచ్చునుగాని చెడ్డమనసును తగల
 రాదు.

సముద్రతరంగముల పొంగునైనను అణవవచ్చునుగాని దుస్స్విభావము
 యొక్క అతిశయమును తోసివేయును సాధ్యముకాదు.

భూమిక్రింది పునాదినైనను వోక చోటికి జరపవవచ్చునుగాని దుఖిత్తము
 యొక్క వేరును కదిలింప సాధ్యముకాదు.

పిడుగునుపట్టి ఒడిలోనైనను పెట్టువచ్చునుగాని ఉగ్రస్విభావముయొక్క
 వేడిమి సహింప సాధ్యముకాదు.

అయ్యా! మంచి క్రష్ణపు పలుమారు ఈ శత్రువులతో యుద్ధము
 చేసినను, వానికి లోబడి ఖిన్నుడై కస్సిరు విషుచును; మరియు వాని జయిం
 చుటు తన చేతగాక దేవుని కృపాబుమొరకు ఓర్పుతో కనిపెట్టును.

20. క॥ నిజమగు క్రైస్తవు ఛొక్కడె

వృజినాత్మం గవిసి మిద క్రీందం బడుచున్
విజయము గోరుచు జోరును
నిజరక్తకుడైన యేసుని సహయమునన్.

తాత్పర్యము

నిజక్రైస్తవుడు ఒక్కడె ఆ పాపస్వామ్యాపమతో క్రీందమిదపడి పోరా
డుచు, తన నిజరక్తకుడైన పుట్ట యేసుక్కిస్తయొక్క సహయముచేత విజ
యము శోరుచుండును.

21. క॥ ఈ యుద్ధము మది కనుభవ

మై యుండిన యోధావీచు డవుసవును నిజం
బే యాది యని సాక్ష్యంబిదు
మాయా క్రైస్తవుల కిది యపరిచయము గదా.

తాత్పర్యము

ఈ యుద్ధముచేసి మనసునందు అనుధావకాలియగు యుద్ధారుడు మాత్రము
అవును ఇది నిజమని సాక్ష్యమియ్యగలడు. అయితే మాయా క్రైస్తవులు ఇట్టి,
పోరాటము పరిచయము లేదుగదా.

22. గ॥ ఏ నిమిత్తంబుచేనైన సెట్లులయిన

లోన పగగొనియైనను హని దలచు
మానవుని చైన్యులకు మదిలోన క్రీస్తు
భక్తుడగువాడు ఎన్నడు భయపడండు.

తాత్పర్యము

మనసునందు పగబట్టి యేవిధమున్నానైనను హనిచేయను ప్రయత్నపడు
నరని కార్యములకు క్రీస్తుభక్తుడు ఎన్నడును భయపడడు.

23. ఉ॥ మంటిని బుట్టి మన్నుకు సమంబగు

వస్తుచయంబు గూర్చి యం

దంటిన లుబుమత్సుర గూర్చా

స్వితుడై మరి యొక్కావేళ నా

మంటినె లీనమా తృణము

వంటి నరుండటువంటి వాని నీ

కంటను భీతిగా గసకు

క్రిష్ణవుడు మది మిరాదుకట్టమిరా.

తాత్పర్యము

నరుడు మంటిలోబుట్టి మన్నుకుబోలిన వస్తువులను సమకూర్చి వాటిని బట్టి ప్రట్టు లోధుమత్సురాది గుణములుగలవాడై మరి కొంతకాలమునకు అమంటిలోనే వాడు కలిసిపోవును గసకు, అట్టి గడ్డిపోచును బోలిన నరునకు క్రిష్ణవుడు, నీవు భయపడకుము; నీ మనసు దేవునికి అర్పించుము.

24. అ॥ సేను సేనే యొపోశావాను నిన్నునాద

రించు వాడను మృతిబాందు తృణము వంటి

మానవుని పుత్రునకు భయంపడగ నీపు

ఎవడనను నీ మహా వాక్యమెదను బెట్టు.

తాత్పర్యము

సేను సేనే యొపోశావాను, నిన్ను ఆదరించువాడను, మరణము పొందు గడ్డివంటి మనప్యాప్తునికి భయపడుటకు నీపు ఎవడవు? అను ఈ మహా వాక్యమును క్రిష్ణవుడు నీ మనస్సులో నుంచుకొనుము.

25. క॥ నీ తండ్రి సేలవు లేనిది

నీ తలవెంటుకొక్కైన సేలంబడునే

భీతిం బాందకు దేనికి

రాతిరి పగ లతడు నిను మరుడు క్రిష్ణవుడు.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీ తుండ్రియైన దేవుని సెలవుతేక నీ తలవెంటుకల్పా ఒకటి
యైన సేల రాలదు. కాబట్టి నీవు దేవికిని భయపడుము, రాత్రి, అయినను
పగ్గైనను నిన్ను ఆయన మరువదు.

26. క॥ నీ వారు నిన్ను దరమని

యో వనుమతిలోని వార లేమననీ నీ

భావము క్రీస్తుని దయినను

న వెతలకు భయము బొందవిల క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీ యించివారు నిన్ను తరిమినను, లోకలు నిన్ను ఏమని
నను, నీ హృదయములో క్రైస్తవుడవయియుంచే ఏలాటి ఆషఢలకును నీవు
భయపడప్ప సుమించా.

27. నీ॥ అవహనములు గూడి యాడిక ల్యాడ నీ

యాత బోధానంద మణి పోదు

నిందకులో గుమికూడి తొందరలోపెట్టి నీ

మదిలోని నెమ్మి యెష్వటీకి బోదు

తరిమి గద్దించు నిష్ఠుర చిత్తులుండ నీ

చిత్పుభానుభవంబు చెదిరిపోదు

వడరాని పాట్లు ఔట్టెడు వారలుండ నీ

పరమ భాగ్యస్తమి తరిగిపోదు,

తై.. నీ అతులితానంద మోతు రాజ్యధికార

వైభవోన్నతుడగు యెహోవా కృపాను

భవము మది కచ్చినటి క్రైస్తవునిప్రేమ

భక్తి వెడలింప నెవ్వారి వశముగాదు.

తాత్పూర్వ్యము

అపహోనకులుకూడి దూషణ మాటలలో కూర్చొన పాటను నీ మిద పాడి
నను, తెలివిగల నీ ఆత్మయొక్క అనందము అణిపోదు.

నిందకులు గుంపుకూడి తోందరలు కలుగజేసినను, నీ మనస్సునందుండు
నెప్పుడి యెష్టుటికిని వదిలిపోదు.

కలినచిత్తులు కొందరు కూడి తరిమి గద్దించినను, నీ హృదయములోని
అనుభవ సుఖము చెదరిపోదు.

వడరాని పాటలు పెట్టువారు ఉన్నను, పరమథాగ్యమండుండు నీ ఆస్తి
తరిపోదు.

సాటిలేని మోక్షానందమును థాగ్యమండు అధికారియు సరోవర్సుతు
దును అగు యెహోవా దేవుని కృపను అనుభవించియున్న త్రైప్తవునియొక్క
ప్రేమను భూకిని తీసివేయ సెవరికిని శక్కయుకాదు.

28. క || త్రైస్తుని వాగ్ద్రత్తంబులు

నిస్తుల మాణిక్య ఖచిత నిర్మల స్వర్ణ

త్రస్తుత సుభూషణములుగ

వాస్తవ త్రైస్తుని కెపుడు వదలక యుండునే.

తాత్పూర్వ్యము

నిజకైపునకు ప్రభువుయొక్క వాగ్ద్రత్తములు ఎలలేని మాణిక్యముల
చేత చెక్కిన నిర్మలమైన బంగారు భూషణములవలె వదలక యుండును.

29. సీ || అవమానములు భవ్యమగు మంచి బహుమతుల్

దూషణంబులు మణీ భూషణములు

అపహోనములు చంద్రహరముల్ మరి కూర

దృష్టిపాతములు ముత్తియపు సరులు

నిందాకటూక్క లింపాందు చందన సుగం

థామోద లిప్పైపొంబరములు

తాడనంబులు మూర్ఖులైలాభిషేకముల్

గద్దింపు లజ్జరాగముల గనులు,

త్రైణి॥ చిత్త విశ్రాంతి గల క్రైస్తవోత్సవమునకు
ధరను జెందు విషట్టరంపరలు ఇంపు
సాంపుగల సంపదల భంగి జూడ నొప్పు
దేయునువాక్యార మెదలోన నిముషు వలన.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవునకు అవమానములే బహుమానములు, దూషణములే రత్నులు, ధూమణములు, వెక్కిరింపులే చంద్రసోరములు, దయలేని చూపులే మాత్రాలు పేరులు, నిందలే సుగంధపు పూతలు, మనస్సు నొప్పించు మాటలే త్రైప్తిపుస్తు ములు, దెబ్బలే ఆభిషేకట్టెలము, గద్దింపులే కెంపుల గనులు; ఉత్తమ క్రైస్తవుడు తన ప్రభువుయైక్క ఉపదేశ వాక్యములను తన మనస్సున ఉంచుకొనును గుక, లోకులను అతినికి సంభువించు ఆపదలను ఇంపు సాంపుగల సంపదల వలెను ఎంచును. ఇట్టినాని విశ్వాసము లోకమును జయించిన విజయము.

30. ఉఁ లోకపు మెఘుకో సరుల

లో బహుమానము భోందనో గుణ

ప్రాకట కీర్తికో ఘనుల

ప్రాపక మబ్బునొ పెన్కరూకలుఁ

కోకలు గూర్చనో యెవరి

కోసము క్రైస్తవుడైశి వీపు హృ

ద్వార్యకుల మేల సీకు సప

వర్గము గోరిన వంతు గాదకో.

తాత్పర్యము

లోకము మెఘునా, లేక జనులలో ఘనము పొందనా, లేక నీ గుణ కీర్తులు ప్రకాశించనా, లేక గొప్పవారి ప్రాపకము కోసము, లేక చాల రూకలును కోకలును కూడటట్టనా, లేక ఎవరికొరకు నీపు క్రైస్తవుడవెత్తివి? నీపు కోరినది మోతు మేగదా. ఆలాగ్గెతే సీకు మనోవ్యాకులమేల?

31. తే॥ మొదట తోను నడుగు మోవున్నప్పుడే
యెరిగి శ్రమల భాగ మెత్తుకొంటి
విపుడు కొంతదూర మేతెంచి మది చింత
కలుగుబేల సీకు క్రైస్తవుండా.

తాత్పర్యము

ప్రభువుమార్గములో నీవు మొదటి అడుగుపెట్టక మునుపే, అది శ్రమల
మార్గమని సీకు తెలిసి ఆ శ్రమల కొప్పుకొంటిని. ఇప్పుడు కొంతదూరము
పచ్చి, క్రైస్తవుండా నీవేల చింతించెదవు?

32. చ॥ హితవుగ గాంతు రోక్కెతరి
హీనత జూతురు నొక్కవేళ ను
స్నేతమున నుంతు రొక్కొక
దినంబున వేరొకకాలమందు పా
దతలము క్రీంద వేతురు
విధావిధ కృత్యముల్లెల్ల గల్లు నీ
ప్రతికిన యన్నినాట్ల క్షితి
పై నిజక్రైస్తవుడా సహింపుమించా.

తాత్పర్యము

ఈ లోకపుపువాయ నిన్ను ఒకప్పుడు మంచివానిగాను మరియుకప్పుడు
నీచునిగాను చూచెదరు. ఒకప్పుడు ఉన్నతసానమందును మరియుకప్పుడు
పండముల క్రీందను నిన్ను ఉంచెదరు. నిజక్రైస్తవుడా నీవు భూమిచూద
ఉన్నంతకాలము నీకు నానావిధములగు మేలుకీపులు గలుగును, వాటిని
ఓర్చుతో సహించుము.

33. క॥ హదైరుగరాని ముద్దున
పెద్దరికము బొందు నాడు భీమణయుతమా
గద్దింపులు గల నాడును
ఒనికతో బుధి నిలుపు మొగిక్రైస్తవుడా.

టైపింగ్ వెనుకమ్మందట పెన్కు కీర్తనలు పత్రి క్లును రచియింపబడి క్రీస్తుకురుణాచేత కడను క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశమునెడు నీ చరిత్రంబు రచియింప నిష్టమయ్యే.

6. వ॥ మరియును.

తాత్పర్యము

గ్రంథక్రంత తాను రచించిన వాటిలో కొన్నిటి పేరులు వివరించు చున్నాడు. దేసునాయక శతకము దేసుక్కిస్తు త్రుభుషు శతకమును రెండు శతకములు మొదట రచియింపబడెను. తరువాత రక్షణ చరిత్ర మాదు ప్రకరణములుగా రచియింపబడెను. అటుతరువాత నిస్తార. రత్నాకరమును గ్రంథము ప్రాయబడెను. తరువాత పంచచామర పన్నుములు పంచరత్నములు గావింపబడెను. మరియును ముందు వెనుకను అనేక కీర్తనలు పత్రికలు రచియింపబడెను. చివరకు క్రీస్తు కృపచేత నీతి ప్రకాశమును ఈ గ్రంథము రచియించుటకు ఇష్టమయ్యేను. మరియును.

7. మ॥ ఇలలో క్రైస్తవు లెట్టివారు →

నడువర్ణ రీతిగానుండు వా

రలకే సాఖ్యము లభ్య క్రీస్తు మత

సారం బెట్టిదంచున్ జనుల్

వలుమారాడుట నా చెవుల్చినియె

దత్తత్తువ్యతరంబుల్ మనో

జ్వలమైనట్లుగ నీ చరిత్ర నిడి

చెప్పం బూనితిన్ పేషుకన్.

8. వ॥ అదియునుం గాక మరియును.

తాత్పర్యము

కైప్పశులనగా ఏలాటివారు? వారి సడతలు ఎవ్విధంబులు? వారికి ఏలాటి సుఖము దౌరువును? క్రీస్తుయుక్క మతసారం జెట్టిది? అని, బహు జసులు

క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశము

త్రశ్చలశుషుటు వినబడేవ గనుక వాచికి ప్రత్యుత్తరములు ఈ గ్రంథములో
నిమిషించి చెప్పుచున్నాడను; మరియును.

9. చ॥ అనుభవ వేర్యమైన హృదయ భ్రమి →
మరంబులచేత క్రీస్తు యే
సుని చరకారవిందములు చుట్టి
తదీయ మకరంద మాధురీ
ఘన రన మాని యాని సుఖ
శాశల గానమెనర్చు క్రైస్తవుల్
మరములలోన సంతోషిల
మత్కావితార్ మెరుంగ జేసెదన్.

10. వ॥ ఎట్లనిన.

తాత్పర్యము

క్రీస్తు పాచపద్మములను చుట్టుకొని యాదున్న మధురమైన మకరంద
రసమున తమ హృదయములనే తుమ్మెల వల్లను, పానించి, ధ్వనించి,
అనుభవ సుఖము పొంచిన క్రైస్తవులు సంతోషించునట్టు నా కవిక్రీమును
తెలియజేయుదును. ఏలాగనిన:

11. క॥ అనుభవ సుఖ హృదయుని గుణ
మనుభవు లెచుగుదురు గాని యన్యలెరుగ రె
ల్లన తరణి కిరణ శాఖ్యము
వనజవనము గాక కుముదనమే మెరుగున్?

తాత్పర్యము

సూర్యకిరణముల సుగుణము పద్మమలే ఎరుగును గాని, కలువలు ఎరుగువు
గడ్డా; ఆలాగునచే భక్తునియుక్క మనోసుఖము అనుభవశాలుడైన భక్తులకే
తెలుసును గాని, ఇతరులకు తెలియనేరదు.

12. మ॥ కవితా సార మెరుంగ గోరి సుజనులే

కారుణ్య చిత్తంబుతో
సువిశేషాక్షుల తప్ప పట్ట రవి
యే చౌప్పున్న మన్నింతు ర
త్వ్యవివేకులదిలోన గర్వమిడి
భావార్థంబులం జూడకన్
ఇవి తప్పులే అని త్వ్యలందురనినన్
హీనత్వముం గలునే.

తాత్పర్యము

కవిత్వములోని సారాంశమును తెలియగోరు సజ్జనులు సువిశేష వాక్యాల్మయందు కవన దోషములండిసను తప్పులు పట్టిక వారు దయకోమన్నించుదురు.

అయితే గర్వమచేత నిండిన మనసగల అవిషేకలు భావార్థములు చూడక ఇవి తప్పులు అని తప్పులు అని ఆసినను, హీనత్వము కెలగానాకి కలుగానేరదు.

13. ఆ॥ థల రసా స్వదసము చేయ దలచువాడు

అల రసాలర్పుమపు వంకరరయ బోడు
సారభావార్థ మెద చూడగోరువాడు
పద్యగద్యాదులెడ తప్ప పట్టబోడు.

తాత్పర్యము

థలరసమ దొక్కు తీసిని అనథవింపగోరువాడు, మామిడి చెట్టుయొక్క పంకరలు ఎత్తకడూడా; అలగానే, తాత్పర్యసాము గ్రహింపగోరువాడు, పద్యగద్యాదులయండన్న కవిత్వదోషములు పట్టుడు.

14. క॥ తనును వెలి కెంత శుద్ధత

గనుపరచిన లోనిమను కావలయును దే

వునికెపుడు కావ్యమేళ్లుం

డిన భావము జూచు తండ్రి నిను మన్మించున్.

15. క॥ కావున నా మనసా నీ

భావంబెరిగెడి మహా కృపానిధియగు నీ

దేవునిషై భర మిడి కై

రాయ వాపి జేయబూనునది సేయ మొగిన్.

ఈ రెండు పద్యముల తాత్పర్యము

పెలపటి శరీరము ఎంత శుద్ధిగా కనపరచినను లోపలి మనస్సేగదా
దేవునికి కావడెను; ఆలాగుననే; కవిత్వము ఏలాగున్నను దాని భావము చూచు
నీ తండ్రియగు దేవుడు నిన్ను త్యమించును.

కావున నా మనసా నీ భావము తెలిసి కరుణాసంపూర్ణుడగు దేవుని
మిచ నీ భారము ఉంచి కైర్యముపాంది యేది చేయుటకు పూనకొంటివో
ఆది క్రమముగా చేయుము.

16. క॥ అని యిష్ట దేవతా ప్ర

ర్థనమును సద్భుత హృదయ ప్రమదంబును న

జ్ఞానకవి మాన్యతయును మ

ననసాంతర కైర్య వర్ధనంబును వరుసన్.

17. వ॥ కావించుకొని యిష్టడు నా యొనరింపబూనిన యా

గ్రంథంబునందు సర్వలోక ప్రశ్నసంబైన త్రీస్తుమార్గం

బునంబుర్తింప గోరు క్రైస్తవునకు తెలుపంబడు విశేష

ధర్మాచరణంబు లిట్టివని వివరించెద.

తాత్త్వర్యము

శంలగు క్రమముగా ఇష్టదేవునిగూర్చి త్రాథించి, సద్భుతుల వ్యాపయి
మలకు సంతోషమును కలుగజేసి, సంక్లిష్టులకు మర్యాదనొనశ్శి, మనసుకు
క్రయమును తెచ్చుకోని, నేను రచియించు ఈ గ్రంథమునందు, భూత్తాక్ష
మంతును లైష్ణంహైన కీస్తుమార్గమందు, సదువగోరు క్రస్తవును తెలియజేయ
గల ముఖ్యమైన సుప్రవృత్తములు ఇష్టీవియని వివరించెనను.

యాడు యాంధ్రుడు యాంధ్రుడు యాంధ్రుడు కీలు ఏ
యాంధ్రుడు యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ
యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ
యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

1. క॥ ఎటుదిరిగిన నేమియు లే

దటునిటు పరుగిడుట వట్టి యసియూన సుమిం

కటకట క్రైస్తవుడా వే

నట పడక పరేశు వాక్య సరణిం జనుమిం.

తాత్పర్యము

వీ తట్టుక తిరిగినను వీ ప్రయోజనములేదు. అటు ఇటు పరుగులెత్తుట
ట్టి కోరికెలు సుమిం; గనుక క్రైస్తవుడా, నీవు విసుకక దేవునివాక్యమును
మార్గములో వెళ్లము.

2. తే॥ సిరముగలవానికెందు సిద్ధించు మేలు

త్వీరపడినవాని కథిక చింతలు లభించు

చెపు మదిని దాని కోర్కె-బోవిడున రాదు

తెలిసి వర్తింప వలయుక్కీ సీయు డెపుడు.

తాత్పర్యము

నిలకడగలవానికి మేలు ఎచ్చుటను సిద్ధించును; త్వీరపడువానికి ఎక్కువ
చింతలు కలుగును; మను చెడ్డది గనుక దాని ఇష్టమునొప్పున పోనియ్యునూడు.
క్రైస్తవుడు పీటిని తెలిసికొని ప్రవ్వించవలెను.

3. శా॥ ఆకాశంబున బారు పత్తికిని

దీనత్వంబుతో నేలమై

బ్రాకే చీమకు తిండి నిచ్చి దయతో

పాలించు వాడెవ్వుదో

నీకాతండె భుజింప నిచ్చి మనుపన్

నిష్టాతమై యుండగా

నేకాంతంబగు చింత క్రైస్తవుడ

నీకేలా మదిన్ బాందగన్.

తాత్పర్యము

ఆకాశమండగురు పక్షికిని, సేలనుఁబూరు చీమకును, ఆహారమునిచ్చి పాలించు ఆయనే నిన్ను పోషించుటకు నిప్రమాదమైయుండగా, క్రిష్ణవుడు, మనసులో నీకు రహస్యమైన చింత యేల?

4. ఆ॥ చిన్న పెద్దగ నేర్చాటుచేసి యనయ

వంబులన్నియు గూర్చి కాయంబు పుట్ట
జేయు నేర్పరి నిన్ను పోషింపలేడె
యెన్ను జీవింతు నను చింత యేల నీకు.

తాత్పర్యము

తలనుంచి పాదముల పర్యంతము చిన్నవి పెద్దవిగానుండు అవయవము లన్ని చక్కగా ఉర్చి, ఈ శరీరమును రూపింప నేర్పగల ఆయన నిన్ను పోషించలేదా? కావున నేనెట్లు జీవించుడునని నీవేల చింతించెదవు?

5. క॥ మొదటను దేవుని రాజ్యము

సదమలమగు దైవసీతి సచ్ఛంత మతిన్
వెదకుము పిదప శరీరపు
బ్రహుకంతయు నీకు నియ్యబడు క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీవు దేవుని రాజ్యమును ఆయన నీతిని మొదట వెదుకుము, తరువాత నీ శరీర జీవనమంతయు నీకు ఇయ్యబడును.

6. ఉ॥ దేవుని తట్టు నీ మనసు

ప్రిప్పాము నీ వొనరించు పాపముల్
వ విధమైనవో దలచి
యేమ్యము నారకవహిం కేగు నీ

జీవము గాచి బ్రోవ తన

జీవ మొనంగిన యేసు పాద రా

జీవము లాత్త నమి

చిరజీవము గోరుము క్రైస్తవోత్పమా.

తాత్పర్యము

ఉత్తమ క్రైస్తవుడా, నీ మను దేవునిత్రణ్ణ పుణ్ణించుము; నీవు చేసిన పాపములను తెలుంచి దుఖపడుము; నరకాగ్నికి పాలగు నీ ప్రాణమును రక్షించుటకై తన జీవము నిచ్చిన యేసుయొక్క పాదపథ్మములు నీ యాత్రలో నమి నిత్య జీవము కోరుము.

7. ము॥ కులమారుండయి పెక్క—వేలుపుల

మొ, కు—ల్ రోసి చాలించి మో

హ లతా వేష్టతమైన మాతృపితృ

జాయాభూతృ వగ్గంబనే

ఘల వృక్షంబు బెగల్చి క్రైస్తవు

నామం బానగా నేమి ని

ర్తల భక్తి క్రియలందు శూన్యుడయినన్

బ్రాహ్మించునే సాఖ్యముల్.

తాత్పర్యము

కులము పోగొట్టుకొని చిల్లర వేల్పుల నేప చాలించి, ప్రేమయను తీగ లతో చుట్టియున్న తలిదండ్రులు భార్య అస్సుదమ్ములు అను ఘలవృక్షమును పెరికిసేని, క్రైస్తవ పేరుమాత్రము పెట్టుకొన్నంత మాత్రమున ఘలము ఏమున్నది? నిర్మల భక్తి క్రియలు లేనివాసికి ఆత్మసుఖములు దౌరువనా?

8. తే॥ కులము పెద్దరికంబులు గూలనేల

ప్రియులు విందులు నిందలు పెట్టనేల

తరిమి లోకులు చీకాకు పరచనేల

సత్య ముదలేని పేరు క్రైస్తవుని కవని.

తాత్పర్యము

మనసులో సత్యములేని పేరుమాత్రము గల క్రైస్తవును ఈల పెద్దరికము లేని కూలిపోవలెను? స్నేహితులును బంధువులును ఏల ఆతని నిందించవలెను? లోకులు అల్లరిచేసి ఏల ఆతని తరమవలెను? (ఫలపూర్తి లేదు గదా).

9. క॥ దేవునికంటికి నీ న

ద్యానముతో నున్న భక్తి బయలు పరుచు మ

రాయినభికి జూవగోరెడు

పై వేషము గాదు భక్తి పథి క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీ భావమందున్న సద్గుత్కిని దేశని దృష్టికి బయలుపరచుచు; మనస్యులకు మాపింపగోరు పై వేషము భక్తిమర్గము కాదు సుమించా.

10. నీ॥ మనసులోపలి దుఃఖ మణచు దేవుని వాక్య

మనుభవింపక భక్తు డనగ బడునె

తన మనోవాక్యవరనలు శోధింప నే

రని వాడు క్రైస్తవుండనగ బడునె

అనుదిన ప్రార్థనాయత్తువచా చిత్త సా

ధనలేక సద్గుత్కు డనగ బడునె

బుద్ధి మార్పిడి యూత్త శుద్ధి గలుట యెరుం

గని వాడు క్రైస్తవుం డనగ బడునె,

పరమగురు భక్తుడగువాని సరణి తరణి

కిరణముల రీతి సంతోషకరము నగును

పేరు క్రైస్తవుడగు వాని దారి భూరి

ఘూర దుఃఖాంధకారంబు కొదువలేదు.

తైలి ॥ १ ॥

తాత్పర్యము

మనోదుఃఖము పోగొట్టి, ఒడార్పు నిచ్చు దేవుని వాక్యము ధ్యానించని వాడు, మనోవాక్షియలను పరీష్ఠింపసేరనివాడు, ప్రతిదినము ప్రార్థనవలన తన మనస్సును సాధకము చేసికొననివాడు, బుధి మార్పడి ఆత్మప్రాప్తి కలుగుట సెరసినివాడు, ఇట్టి మనస్యుడు భక్తుడనియు క్రైస్తవుడనియు ఎంబడడు.

అయితే పరమ గురువును క్రైస్తవుయొక్క నిజభక్తుని మార్గము సూర్యకిరణ ములవలె సంతోషము నిచ్చును. పేరుకైస్తవుని మార్గమందు మిక్కెలి భయంకరమైన గాథాంధకారమపంచి దఃఖమునకు తక్కువలేదు.

11. క॥ భలగుణములు లోపల దా

గిలిమూతలనాడు వాటి గిటణచుము నీ
వెలవలి మాటలు తేటలు
ఫలమియ్యపు మనసు మారవలె క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీలోపల దాగుడుమాతలాదుచుమండు దుర్భణములను చంపుము. మనసు మారవలెను, లేనియెడల నీ సోటిమాటల సౌగసువలన ఘల మేమియు లేదు సువిా.

12. తే॥ ప్రియముగలచోట దోషంబు పెద్దదైన

కప్పి వేతురు నెయ్యంబుగాని చోట
కొంచెమైనను మరి దాని కొండజేతు
రివి మనస్యుల నైజంబులెరిగి విడుమొ.

తాత్పర్యము

పేమయున్నచోటను పెద్దదోషము కానపచ్చినను, దాని మానివేయు దురు, అయితే ప్రియము లేనిచోటను చిన్నదోషము చూచినను, దాని శాండంతగా చేయుదురు. ఇచి మనస్యుల స్వాధావిక గుణముని తెలిసి పేటిని విడిచిపెట్టుము.

13. తే॥ ఒకరి తప్ప లరయ నూహించుటలు మాని
తన మనంబు లోని తప్ప లెరిగి
తన్ను బోలె నెనరు మన్నింపు లారునందు
గాంచు నతడె మంచి క్రిస్తవుండు.

తాత్పర్యము

ఇతరుల తప్పులు పెతుకక తన తప్పులను తెలిసికొనుచు, ఇతరులయొడల
తనయందువలెనే ప్రేమయును మన్నింపును కలిగిన యతడె మంచి క్రిస్తవుడు.

14. చ॥ మనుజులు సీ సమానఃలు

సమాన యఘంబుల నిన్ను బోలె వ
రనములు లేకయున్న పెర
తప్పులు వారికి గలియుండు సీ
వొనరుచు పాపమెట్టిది
మాపోన్నతుడైన పరేశునాజ్ఞ గై
ఓనమి గదా త్వదాత్ కత్తి
ఫూర్విచారము క్రిస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

ఉత్సుకు క్రిస్తవుడా, ఇతర మనమ్ములు సీపంటివారు. ఏలననగా సీపు
చేయుని వారు చేయకపోయినను, ఇతర దోషములు వారియందున్ని. పాప
మనగా సేమి? దేన్నని అజ్ఞలను మిచుటయే పాపము. అదియే సీ యూతకు
భయంకరమైన విచారము కలుగబేయునది.

15. ఆ॥ తప్ప సీయందు గలిగిన నొప్పకొనను

వెనుకదీయక మనుజుల వేడియైన
కోపమునకాత్ తాలిమి గొనుచు క్రీస్తు
ఫునము వెతుకుచు నుండుము క్రిస్తవుండా.

తాత్పర్యము

క్రష్ణవుడా నీయందు తప్పులున్న యేడల వాటిని ఒప్పుకొనుటకు వెనుక తీయకుము. మనష్యుల తీట్టుముగు కోపమును సహించుచు ప్రభువైన యేసు క్రీస్తుయొక్క ఫునము వెతుకుము.

16. క॥ తన తప్పు లొకరివై మో

పిన దీరునె మిాద వచ్చు వెనుబాధలు వ
ద్దను ఘలములు దిని హావ యల
ఘణి నేరైనటంచు దెలుప బాసెనె దొనగుల్.

తాత్పర్యము

తన తప్పులు ఒకరిమిాద వోపినయెడల రాబోవు శిక్షలు తప్పునా? సరుము సేర్పినందున ఘలములు తీంటినని అది స్తీయైన హాప్పిచెప్పినను ఆపడలు దహించుకొనలేదు గా.

17. సీ॥ అల పిళాచికి యెంతబలమున్న బలవంత

మున బట్టి యాడ్చి గొంపోవలేదు
తర్మైన బలు మనోహరమైన యెరలు చూ
పునుగాని జగము లోపుగొనలేదు
పాగరుతో వగజూపి దిగులొనర్చునుగాని
కుస్వామము గెల్చుకొనగలేదు
తుచ్ఛంబు మెచ్చు మాంసేచ్చలోమత్తురా
దులు నాతుతో బోరనిలువలేవు,

ట్రై టీ॥ ఆత్మక్షోరి ప్రభుకృపన్ అరులకెల్ల
వశముగాకుండ పోరాడవలయు గాని
సెపము గల్చించి యొకరివై సేరముంచ
దగవు సరియానె క్రష్ణతముని కెపుము.

తాత్పర్యము

పిచ్చాచికి ఎంత బలమున్నను, బలపంశముగా శోధనలూకి ఈద్వృక్షాని పోలేదుగదా.

శోధము వలువిధములగు చక్కని ఎరలుమాత్రము చూపించును గాని లోపచక్కినబాలదుగదా.

దుస్స్విభూము గర్వమతో కృంగారచ్చేటలను చూపించి తరువాత దుఃఖమతో దిగులు పుట్టించునుగాని గెలుచుకొనబాలదు గదా.

శరీరచేచ్చలు అల్పభోగములయందు సంతోషించునుగాని ఆత్మతో యుద్ధము చేయనోపశుగదా.

కాబట్టి ఆత్మరత్నం శోరువాడు క్రిభువ్యాయైక్కు కృపాసహయములవలన శత్రువులకు లోబడవండ పోరాడవలెనుగాని, తన సేరము ఒకరిపైని మోషను నెపము కల్పించుట ఉత్తముడైన క్రైస్తవునకు తగదు.

18. ఔ॥ ఏనను ఈ విరోధులు

మహారణ కర్కుతు లిందులోన దు
రానసమందిరాంతర

నివాసి మహో బలశాలి పాప వి

ద్వానిధి దుస్స్విభూపుడను

నాతనితో నెదిరించి భోర నె

వ్యారి తరంబు వాని ఖల

వర్న మర్యాడైరుంగజాలునే.

తాత్పర్యము

అయినను మిగుల కుర్చుడైన యిం శత్రువులలో నొకడు మహో బల పంతుడు. వాడు పాపవిద్యులకు నిధి. వాడు చెడ్డ పూడయవను ఇంటీలో నిషసించుండును. వాని పేరు దుస్స్విభూపుడు. వాని నెదిరించి పోరాడవు ఎపరికిని వశముగాదు. వాని కపటమైన దుష్టవర్తనలు నరుడు తెలుసుకొనలేదు.

19. నీ॥ పాము కోరలతోటి సాము సేయగవచ్చు
 గాని దుర్సనుతో గదియరాదు
 కడలి భంగముల పొంగడచవచ్చును గాని
 దుస్స్విభావపు టుబ్బుతోయరాదు
 వుడమిక్రీంది పునాది నడపవచ్చును గాని
 ఖల చిత్తమను వేరు గదపరాదు
 పిడుగైన నోడిలోన బెట్టివచ్చును గాని
 యుగ్రభావపు కాక కోర్చురాదు,

లై॥ 19 కటకటా యెన్నిమార్లు సత్క్రైస్తవుండు
 వానితో పోరిపోరి తద్వాళతనొంది
 విన్నదనమున కన్నిరు విడిచివిడిచి
 దైవకృప తట్టు కనిపెట్టు తాల్చితోడ.

తాత్పర్యము

పాము కోరలతో సైనను సాము చేయవచ్చునుగాని చెడ్డమనసును తగల
 రాదు.

సముద్రతరంగముల పొంగునైనను అణచవచ్చునుగాని దుస్స్విభావము
 యొక్క అతిశయమును తోసివేయను సాధ్యముకాదు.
 భూమిక్రీంది పునాదినైనను వోక వోటికి జరపవచ్చునుగాని దుఖిత్తము
 యొక్క వేరును కదిలింప సాధ్యముకాదు.

పిడుగునుపట్టి ఒడిలోనైనను పెట్టివచ్చునుగాని ఉగ్రస్విభావముయొక్క
 వేడిమి సహింప సాధ్యముకాదు.

అయ్యా! మంచి క్రష్ణవు పలుమారు ఈ శత్రువులతో యుద్ధము
 చేసినను, వానికి లోబడి భీషణైడై కన్నిరు విడుచును; మరియు వాని జయిం
 చుటు తన చేతగాక దేవుని కృపాబలముకారకు క్రిపుతో కనిపెట్టును.

20. క॥ నిజమగు క్రైస్తవు ఛోక్కడె

వృజినాత్మం గవిసి మిాద క్రీందం బహుచున్
విజయము గోరుచు భోరును
నిజరక్తకుడైన యేసుని సహాయమునన్.

తాత్పర్యము

నిజక్కైస్తవుడు ఒక్కడే ఆ పాపస్వామ్యాపమతో క్రీందమిదపడి పోరా
డుచు, తన నిజరక్తకుడైన ప్రభు యేసుక్రీష్టుమొక్క సహాయముచేత విజ
యము శోరుచుండును.

21. క॥ ఈ యుద్ధము మది కనుభవ

^{థ్రీ} ముండిన యోధపీఠు డవునవును నిజం
బే యిది యని సాక్ష్యంబిదు
మాయా క్రైస్తవుల కిది యవరిచయము గదా.

తాత్పర్యము

ఈ యుద్ధముచేసి మనసునందు అనుభవశాలియగు యుద్ధపీఠుడు మాత్రము
అన్నను ఇది నిజమని సాక్ష్యమియ్యగలడు. అయితే మాయా క్రైస్తవులకు ఇట్టి,
పోరాటము పరిచయము లేదుగదా.

22. గ॥ ఏ నిమిత్తంబుచేనైన నెట్లులయిన

లోన పగగొనియైనను హని దలచు
మానవుని చైవులకు మదిలోన క్రీష్టు
భక్తుడగువాడు ఎన్నడు భయపడండు.

తాత్పర్యము

మనసునందు పగబట్టి యేవిధమునైనను హనిచేయము ప్రయత్నపడు
నరుని కార్యములకు క్రీష్టుభక్తుడు ఎన్నడును భయపడడు.

23. ఉ॥ మంటిని బుట్టి మన్నుకు నమంబగు

వస్తుచయంబు గుర్తిచి యం

దంటిన లుబ్బమత్సుర గుణా

స్విత్తుడై మరి యొక్కావేళ నా

మంటినె లీనమా తృణము

వంటి నరుండటువంటి వాని నీ

కంటను భీతిగా గనకు

క్రిష్ణవుడు మది మిందుకట్టుమిం.

తాత్పర్యము

నరుడు మంటిలోబుట్టి మన్నురుబోలిన వస్తువులను సమక్కార్చి వాటిని బుట్టి పుట్టు లోభమత్సురాని గుణములుగలవాడై మరి కొంతకాలమునకు ఆహంకిలాంచే వాడు కలిసిపోవును గనక, అట్టి గడ్డిపోచను బోలిన నరునకు క్రిష్ణవుడు, నీవు భయపడకుము; నీ మను దేవునికి అర్పించుము.

24. ఆ॥ నేను నేనే యొప్పొవాను నిన్నునాద

రించు వాడను మృతిబాందు తృణము వంటి

మానవుని పుత్రునకు భయంపడగ నీపు

ఎపడవను నీ మహా వాక్యమెదను బెట్టు.

తాత్పర్యము

నేను నేనే యొప్పొవాను, నిన్ను ఆదరించువాడను, మరణము పొందు గడ్డిపంటి మనుష్యపుత్రునికి భయపడుటకు నీపు ఎపడవు? అను ఈ మహా వాక్యమును క్రిష్ణవుడు నీ మనస్సులో సుంచుకొనుము.

25. క॥ నీ తంత్రి సెలవు లేనిది

నీ తలవెంట్లుకొక్కైన నేలంబడునే

భీతిం బాందకు దేనికి

రాత్మిరి పగ లతడు నిను మరడు క్రిష్ణవుడు.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీ తండ్రియైన దేవుని సెలవులేక నీ తలవెంట్లుకలలో ఒకటి
యైన సేల రాలదు. కాబట్టి నీవు దేనికిని భయపడవము, రాత్రి అయినను
పగ్గును నిష్టు ఆయన మరుపడు.

26. క॥ నీ వారు నిష్టు దరమని

యో వనుమతిలోని వార లేమననీ నీ
భావము క్రిస్తుని దయినను
న వెతలకు భయము బొందవిల క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీ యింటివారు నిష్టు తరిమినను, లోకలు నిష్టు ఏమని
నను, నీ హృదయములో క్రిష్ణవయియుంచే ఏలాటి ఆషదలకును నీవు
భయపడవు సుమించా.

27. సీ॥ అపహసనకులు గూడి యాడిక ల్యాడ నీ

యూత్ బోధానంద మణి పోదు
నిందకుల్ గుమికూడి తొందరల్ పెట్ట నీ
మదిలోని సెమ్మ యెప్పటికి బోదు
తరిమి గద్దించు నిష్టుర చిత్తులుండ నీ
చిత్తుఖానుభవంబు చెదిరిపోదు

వడరాని పాల్లు పెట్టును వారలుండ నీ
వరమ భాగ్యస్తకి తరిగిపోదు,

ప్రత్యే .. నీ అతులితానంద మోతు రాజ్యాధికార
వైభవోన్నతుడగు యెప్పావా కృపాను
భవము మది కబ్బినట్టి క్రిష్ణవునిప్రేమ
ళ్ళకీ వెడలింప నెవ్వారి వశముగాదు.

తాత్పర్యము

అపహాసకులుకూడి దూషణ మాటలతో కూర్చున పాటున నీ మిద పాడి నను, తెలివిగల నీ ఆత్మయొక్క అనందము అణిపోదు.

నిందకులు గుంపుకూడి తొందరలు కలుగజేసినను, నీ మనస్సునందుండు నెమ్మిది యెచ్చుటికిని పడలిపోదు.

కరిసబిత్తులు కొందరు కూడి తరిమి గద్దించినను, నీ మృదయములోని ఆనథవ సుఖము చెదరిపోదు.

పడరాని పాట్లును పెట్టువాచు ఉన్నను, పరమథాగ్యమందుండు నీ ఆనక్కి తరిపోదు.

పాటిలేని మోక్షసందమును థాగ్యమనకు అధికారియు సర్వోన్నతు దును అగు యెహావా దేవుని కృపను అనుభవించియున్న త్రైత్రవునియొక్క ప్రేమును భక్తిని తీసివేయ నెనరికిని శక్యముకాదు.

28. క || క్రీస్తుని వాగ్ద్రత్తంబులు

నిస్తుల మాణిక్య ఖచిత నిర్ల స్వర్ణ

ప్రస్తుత సుభూషణములుగ

వాస్తవ క్రైస్తవుని కెపుడు వదలక యుండున్.

తాత్పర్యము

నిజక్కైస్తవునకు ప్రభువుయొక్క వాగ్ద్రత్తములు పెలశేని మాణిక్యముల చేత చెక్కిన నిర్లమైన బంగారు భూషణములవలె వదలక యుండును.

29. సీ|| అవమానములు భవ్యమగు మంచి బహుమతుల్

దూషణంబులు మణి భూషణములు

అపహాసములు చంద్రహరముల్ మరి కూర

దృష్టిపాతములు ముల్తియపు సరులు

నిందాకటూక్కు లింపొందు చందన సుగం

థామోద లిప్పుత్రైపాంబరములు

తాడనంబులు మూర్ఖుత్రేలాభిషేకముల్

గద్దింపు లజ్జరాగముల గనులు,

తీర్థి॥ చిత్త విశ్రాంతి గల కైన్పుతోతమునకు
ధరను జెందు విపత్తురంపరలు ఇంపు
సాంపుగల సంపదల భంగి జూడ నొప్పు
యేసువాక్యార్థ మెదలోన నిముడు వలన.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవునకు అవమానములే బహుమాసములు, దూషణములే రత్న
ధూమణములు, వెక్కిరింపులే చంద్రపూరములు, దయలేని చూపులే మాత్రాల
పేరులు, నిందలే సుగంధపు పూతలు, మనస్సు నొప్పించు మాటలే లేషపుత్తు
ములు, దెబ్బలే అభిషేకతైలము, గద్దింపులే కెంపుల గనులు; ఉత్తమ కైస్తువుడు
తన ప్రభువుయొక్క ఉపదేశ వాక్యములను తన మనస్సున ఉంచుకొనును
గఱక, లోకులవలన అత్యరికి సంభూతించు అపదలను ఇంపు సాంపుగల సంపదల
వలెన ఎంచును. ఇట్టివాని విశ్వాసము లోకమును జయించిన విజయము.

30. ఓ లోకపు మెప్పుకో నరుల

లో బహుమానము బొందనో గుణ

ప్రాకట కీర్తికో ఘనుల

ప్రాపక మబ్బునొ పెక్కారూకటుఁడ

కోకలు గూర్చనో యెవరి

కోసము కైన్పుత్తై వీవు హృ

ద్వ్యాకుల మేల నీకు సప

వర్గము గోరిన వంతు గాదకో.

తాత్పర్యము

లోకము మెచ్చునా, లేక జంపలో ఘనము పొందనా, లేక సీ గుణ
కీరులు ప్రకాశించనా, లేక గొప్పవారి ప్రాపకము కోసము, లేక చాల
రూకటును కోకలును కూడబెట్టునా, లేక ఎవరికారకు నీవు కైస్తువుడైతిని?
నీవు కోరినది మోతు మేగదా. ఆలాగ్గాతే నీకు మనిఁవ్యాకులమేలి?

31. తే॥ మొదట త్రైవ నడుగు మోపకున్నప్పుడే
యెరిగి శ్రీమల భాగ మెత్తుకొంటి
విప్పుడు కొంతదూర మేతెంచి మది చింత
కలుగుబేల సీకు క్రిష్ణవుండా.

తాత్పర్యము

ప్రభువుమార్గమలో సీవు మొదటి అడుగు పెట్టక మున్హే, అది శ్రీమల
మార్గమని సీకు తెలిసి ఆ శ్రీమల కొప్పుకొంటిని. ఇప్పుడు కొంతదూరము
పచ్చి, క్రిష్ణవుండా సీవేల చింతించెదవు?

32. చ॥ హీతవుగ గాంతు రోక్క-తరి
హీనత జూతురు నొక్క-వేళ ను
న్నతమున నుంతు రోక్క-క
దినంబున వేరోకకాలమందు పా
దతలము క్రీంద వేతురు
విధావిధ కృత్యముల్లెల్ల గల్లు సీ
బ్రతికిన యన్నినాట్లు క్షితి
పై నిజక్రిష్టవుండా సహింపుమించా.

తాత్పర్యము

ఈ రోకపువాయ నిన్ను ఒకప్పుడు మంచివానిగాను మరియుకప్పుడు
సీచునిగాను చూచెదరు. ఒకప్పుడు ఉన్నతశాసనమందును మరియుకప్పుడు
పాదములక్రీందను నిన్ను ఉంచెదరు. నిజక్రిష్టవుండా సీవు భూమిచీద
ఉన్నంతకాలము సీకు నానావిధములగు మేలుకీడులు గలుగును, వాటిని
ఓర్పుతో సహించుము.

33. క॥ హాదైరుగరాని ముదున
పెదరికము బొందు నాడు భీమణముతమ్మా
గద్దింపులు గల నాడును
బలికతో బుద్ది నిలుపు మొగిక్రిష్టవుండా.

తాత్పర్యము

వాద్మలేని ప్రేమచేత గొప్పతనము కలుగునప్పదును భయంకరమైన గద్దిం
పులు వచ్చునప్పదును క్రిష్ణవుడా, నీవు ఈ రెంటేని ఏకముగా సంగీకరించి
నీ బుద్ధిని నిలుపుము.

34. క॥ దొంతరటై జనుదెంజెడు

సంతోష దినంబులందు శ్రమదివనములే

కాంతముగ జేరినప్పాడు

భ్రాంతి విజిచి సరిగ నిలువవలె క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

దొంతులవలె వచ్చు సంతోష దినములయందును, ఒంటరిగా వచ్చు కష్ట
దినములయందును, క్రిష్ణవుడా నీవు భ్రాంతిచెందక సరిగా సుండవలెను
సుమించా.

35. మ॥ శ్రమలన్నింటి జయింప నిష్ట ఘలముల్

సాధింప దైవాగ్రామా

వము మాన్మింప విశాచ బాణ పటల

ప్రాప్త జ్యోరాంతర్య తా

వము ఖండింప మనో తచ్ఛిస్తముణా

గింపక పెంపుతో క్రిస్తవో

త్రముడాతారము ప్రార్థనలో సలుపు

మోదం బొపుగా నిత్యముల్.

తాత్పర్యము

శ్రమలను జయించుటకును, కోరిన ఘలములు పొందుటకును, దేవుని
శాపము మాన్మించుటకును, పిశాచి బౌణములవలన కలుగు సంతాపము ఖండిం
చుటకును, మనసులాగే బీకటి నశించుటకును, ఉత్తమ క్రిష్ణవుడు నిత్యము
ప్రార్థనలు చేయవలెను.

36. క॥ అనుదిన మేకాంత ప్ర

రఘులు గదా క్రైస్తవునకు తప్పని విధి; భ

క్కి నిరూఢమందు గలుగును

తన మానస చర్య తసకు దార్శనమగున్.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణ ప్రవృత్తినకు దినదినమును రఘుస్విప్పాఠులు తప్పని విధిగా సండపలైన.
అందువల్ల సీరమైన భక్తి సిద్ధించును; మరియు తన మనసుయొక్క సీతి తసకు
సాక్ష్యమగా సుందరును.

37. ఉ॥ ప్రార్థన కాలమందు గురిపటి మనంబు

గుణం బణంచు మీరా

వ్యోమ తలంపు లెన్నియొ రయంబున

మోలికి దెచ్చిపెట్టి యి

ప్రార్థము లడ్డునేయు విమలాత

సహాయము లేక ప్రార్థనల్

సార్కమానె యాత్ర కొర్క

సాఖ్యము గల్లనె క్రైస్తవోత్తమా.

తాత్పర్యము

ఉత్తమ క్రిష్ణవుడా, ప్రార్థన సమయమందు నీ మనసుమిద, గురియుంచి
దానిని చలింపనీయవు. ఏలనగా, ఆ సమయమన నీ వాసస్ని ఎన్నో
వ్యోమమైన తలంపులు నీ యెదులనుంచి, నీ ఆత్మ కొరికలను అడ్డగించును.
ప్రార్థనలు పరిషుద్ధాత్మ సహాయము లేక సార్కములుకావు; ఆత్మకు కొంచెంపును
సుఖము వొరకదు.

38. నీ॥ ఆత్మలోనను విషుదాత్ సాక్షోత్సార

మును గల్లఁచే క్రైస్తవుని సుఖంబు

అజ్ఞాన తీమిర భావ జ్ఞానియను వెల్లు

నుదయించుచే క్రైస్తవునిఫలంబు

తలపులన్నిటి నొక్క తలపుచే దునిమి
బుద్దిని నిల్చుచే క్రైస్తవుని బలంబు
సందేహ రహిత విశ్వాస దృష్టిని సిలువ
గనుగొంటయే క్రైస్తవుని ధనంబు

త్రీ॥౩॥ పరమ గురుని కటూతు సంపూర్ణమైన
ప్రార్థనల వృద్ధిచేతను పట్టువడేదు
ఘలము లివిగాని మాటలవలన గావు
ప్రార్థనలు లేని వారల బ్రతుక దేల.
తాత్పర్యము

పరిశుద్ధాత్త సందర్శనము ఆత్మలో కలుగుటయే క్రైస్తవుని సుఖము. అజ్ఞానము చీకటిలో విజ్ఞానమను ఎలుగు ఉదయించుచే క్రైస్తవుని ఘలము.

లోకప్ర తలంపులన్నిటిని పరమార్థధింతతో చంపే బుద్ధిని నిలుపుటయే క్రైస్తవుని బలము.

సందేహములేక విశ్వాస హృదయమతో సిలువను ధ్యానించుటయే క్రైస్తవుని ధనము.

పరిశుద్ధాత్త సందర్శనయు జ్ఞానోదయము బుద్ధిసిరత సిలువ ధ్యానములనేదు దివ్యఘలములు ప్రభువైన యేసుయొక్క దయాసహాయములతో చెయ్య ప్రార్థనలవలన నేగాని పట్టి మాటలవలన దొరకవు. ప్రార్థనలేనివారి బ్రతుకువలన ఏ ప్రయాజనములేదు.

39. క॥ ఇలవై సాగిల బదుటయు

నిలిచియు మోకాశ్చాబడియు నిటులమున కరాం

జలి నిషుటయు తను వినయము

గల భక్తి యొనర్పువలయు క్రైస్తవుడుడునే.

తాత్పర్యము

భూమిమిద సాష్టాంగపదుటయు నిలువబదుటయు మోకాశ్చానుటయు నుటును దోసిలాగుటయు ఈ ఎలుదలను శరీరమందలి వినయసూచనలతో క్రైస్తవుడు ప్రార్థన చేయవలెను.

40. నీ॥ నిట్టూర్పు, తలవు, కస్తీరు, మినుదెన దృష్టి
 యుల్లంబుతోచి ప్రశ్న తురములు
 కరములు వేష్టు చక్కగైకి ఎత్తుట
 యేకాంతిష్టుయండ నిచ్చయిషుట
 పులకాంకరములు నింపుగ మేన బొడముట
 సంతోష బాష్పముల్ జారిషడుట
 పాడుటల్ లోన మాట్లాడుటల్ నవ్వుట

త్రీంగి॥ మంచి భక్తునికివి యన్ని లాంఘనములు
 క్రైస్తవోత్తమ యవి సీకు గలిగినేని
 యిందులో సెద్దిష్టున సర్వేశ్వరుండు
 మరువడని సీవరింగి సెమనము గొనుము.

శాశ్వతర్యామ

ఒకప్పుడు నిట్టూర్పు విషుచుట, ఒకప్పుడు ధ్యానముచేయుట, ఒక
 ప్పుడు కస్తీరు కార్యాటు, ఒకప్పుడు ఆకాశముతేట్లు దృష్టియంచుట, ఒక
 ప్పుడు తనకుతాను మనసుతో సంభాషించుకొనుట, ఒకప్పుడు చేతులు
 వేష్టున వైకెత్తుట, ఒకప్పుడు రహస్యాస్తులమందు ఉండుటకు కోరుట,
 ఒకప్పుడు శరీరము గగరు పొడుచుట, ఒకప్పుడు ఆనందబాష్పములు విడుచుట, ఒక
 ప్పుడు ఆత్మలో పాడుట, తనలోతాను మాట్లాడుకొనుట, ఒకప్పుడు నవ్వుట,
 ఒకప్పుడు విచారపడుట, ఒకప్పుడు తృప్తియగుట, ఈ మొదలగునవి నిజభక్తుని
 యందండు లక్షణములు. మంచి క్రైస్తవుడా సీయందు ఇట్టి లక్షణములు
 అనభవముగా నున్నయెడల, పీటిలో ఒకదానిసైనను డేవుడు మరడని రెంపిగి
 పెమ్ముది గలిగియుండుము.

41. తే॥ అవనిలో సీవు క్రిస్తవుండయిన ఘలము

మాకు జూపించుమని బల్యై మానవులకు

తెలియ సాక్షివ్య గలవి సత్తియలే గాని

యుభి వాత్మారములు దెల్పు నలవి యగునే.

తాత్పర్యము

సీవు క్రిస్తవుండైనదుకు భూమిలో ఘలము ఏక్కివీ మానుచూపించుమని పలుకు మనస్యులకు క్రిస్తవుని సత్తియలే సాక్షిగాని, అతని ఆత్మ గలిగిన అనుభవములు తెలియబేయ నలవిగాచు గదా.

42. క॥ తన మానన వర్ణనములు

తనలో పాతరలు బడిన తప్పులు చూడన్

మనసియ్యని మర్యాద భ

క్రని యుభివ మెట్లు దెలిసికొనగ జాలున్.

తాత్పర్యము

తనమనసుయొక్క చర్యను పాతర్లు వేసినట్టు తనలోనుండు నోషము లను చూడను మనసియ్యని నరుడు భక్తునియొక్క ఆత్మానుభవములను ఏలాంటి తెలిసికొనగలడు?

43. క॥ రాకా చంద్రుని యందము

జీవులకుం జూప నెవరిచే నవును చిదా

లోకన సుఖ మొడైలకును

న కరణిం జూప వచ్చు నిల క్రిస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిస్తవుడా, పున్నమనాటి చంద్రుని చక్కడచనము గుడ్డివాండ్లకు చూపించన ఎవరికైనను శక్యమగునా? ఆలాగుననే, ఆత్మదృష్టియొక్క సుఖము మూర్ఖులకు ఏలాగున చూపించటకు అలవియగును!

44. గీ॥ ఆత్మలో నున్న నిట్టూర్పు లంగలార్పు
లనుభవము లేనివాడు గ్ర్యోనుట యెట్లు
బిడ్డ కనునటి స్త్రీప్రిపి గొడ్డుదాని
కెన్ని విధముల సరిగింప సెనుకపడునె.

తాత్పర్యము

భూత్వనిలోనున్న మనోవిచారములును, నిట్టూర్పులును, అనుభవము లేని
వాడు ఏలాగు చూడగలడు? పిల్లలు కను స్త్రీయెక్కు నొప్పి గొఱ్లాలకు ఎన్ని
విధములును తెలిపినను ఆమె తెలిసికొనడుగదా.

45. క॥ తప్పాపూర్విన్న శిత్తులు

దప్ప వనుచు సెరిగి దాని దాచను మదికిన్
మప్పెడు వారల కెప్పుడు
ముప్పు గదా కడకు మోసమున్ క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

సేరము ఒప్పుకొనినయెడల శిత్త తప్పక హచ్చునని, ఆ సేరమును
దాచను తమ మనసుకు సేర్చువారికి, అది చివరకు హాని మోసములను కలంగ
జీర్ణును సుమించా.

46. ఉ॥ సాత్ములు లేని చోట ప్రతి

సంగతియందును నిరలాతయున్
సాత్మీగ నుండి నీ మదికి

సాత్మ్యము నిచ్చుచు నుండు లోక ప్ర
త్వయిము గాదటంచు

దురితం బెద దాచెదవేని నీ మన
సాత్మీకి కన్న మూయుటు
చాలుమవా మరి క్రైస్తవోత్సమా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడు, నీ ప్రతికార్యమను సాత్మలు లేకున్నాను, హం
ఖదాత్మ దొల్లస్వదును నీ మనసుకు సాక్షిద్దేయుండును. లోకమునకు
భయలుపడడని నీ మనసులాఁ పాపమును దాచవెతికినను, నీ మనసాక్షి
యొక్క కంటిని మూయజోలవు సుమిం.

47. తే॥ కాలిలో ఖాచ్చి విరిగిన కంటకంబు
నరసి తీయంగ నగుగాని యూతలోని
దుర్వనస్సక్కి యను ముల్లు తొలగ వ్రోయ
గల సమర్థుం డిలను లేదు క్రైస్తవుండ.

తాత్పర్యము

అరికాలిలో గ్రంథకొని విరిగిన ముల్లు వెతికి తీసివేయవచ్చును గాని,
క్రైస్తవుడు, ఆత్మలో నాటియున్న దుర్వనస్సక్కియను ముల్లును తీసివేయునట్టి
సమర్థుడు ఎవడును భూమిమిద లేదు సుమిం.

48. క॥ నిన్నారు లెరుగక యున్నను
నిన్నును నీ వెరుగుచున్న మనీపాంతర మం
దున్న వెతలు నిట్టూర్పులు
కన్నిరును నీకు సాక్షిగద క్రైస్తవుడు.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడు, ఇతమలు నిన్ను ఎరుగకయున్నను నిన్ను నీ వెరుగుచున్న
గదా, అందును నీ మతిలోని బాధ నీ నిట్టూర్పులు నీ కన్నిఫు నీకు సాత్మలు
గదా.

49. తే॥ చెదు మనస్సక్కి నిన్నెత్తి పొడుచు టుడుగు
వరకు మరి సననస్సక్కి దౌరుకుదనఃక
మాటలుగ బారు కన్నిటితోటి యేసు
పాదములు మజ్జనము సేయు వని వహించు.

తాత్పర్యము

నిన్న ఎత్తిపొడుచు చెడ్డ మనస్సాక్షి అణగిపోయి మంచి మనస్సాక్షి
దౌరువచరమ నీ కస్తీళతో క్రీస్తు పాదములు కడుగు పని బూనుమ.

50. క॥ ప్రభు కరుణా జలదము గుబ

గుబలాడి కట్టాడు రసము గురిసి మనస్సా

ప భమూగ్ని నార్చి సీకును

శుభముగు స్వయిది యొసంగు జమిక్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, నీవు ఆశాగు చేసినయొడల, ప్రభువు తన కృపయను
మేఘములోనుంచి కట్టాడును వర్షము కురపించి నీ మనస్సాపమను అగ్ని
చల్లార్చి సీకు మంచి సెమ్ముది యిచ్చును.

51. క॥ సెన్యుదిగల భక్తుని హృద

యము గదా పూర్ణాంతమయి సంతతి సౌ

ఖ్యముల కిమ్ముయి యుండును

సమ్మిన క్రైస్తవుని బ్రతుకునకు మొదలిదియె.

తాత్పర్యము

సీరమగల భక్తుని హృదయము నిండు శాంతమగలిగి యొల్దప్పడును సుఖ
మునకు ఉనికిపట్టయిందును. ఇదియే విక్షాసియైన క్రైస్తవుని జీవనమునకు
మొదలు.

52. తే॥ దూషణమ భూషణకు సెల్ల దుఃఖ సుఖము

లకును మానావమానంబులకును కలిమి

లేములకు బుధి సమము కాలేసియెడల

గలుగునే సెమ్ముది సుఖంబు క్రైస్తవునకు.

తాత్పర్యము

దూషణ భూషణలయందును, సుఖమందును దుఃఖమందును ఫునతే
యందును అపమానమందును, కలిమియందును లేమియందును, బుధి ఒక్కివిధ
మున ఉండనియొడల, క్రైస్తవునకు మనసున సుఖము ఎట్లు కలుగున?

53. మ॥ పరుతెల్లాడిన నాడనీ శ్రేమలు

బ్రహ్మబైన ప్రథింప సీ

శిరులుం బోయిన బోవనీ హృదయ

విచ్ఛిన్నంబు గానటి యూ

దరణీయంబగు నిండు నెమ్మది

సదాంతమ్మాతీయై యుండినన్

పరిమోదాత నుఖ ప్రశ్నార్థుడుగదా

భక్తుండు ధాత్రీ స్ఫురిణ.

తాత్పర్యము

ఇతిరులు ఏలాగు మాట్లాడినను మాట్లాడుదుగుగాక, కష్టములు ఎన్ని
వచ్చినను పచ్చుమగాక, సంపరులు తరిగిపోయినను పోవుమగాక, అయితే
హృదయమందు భంగముకాక స్థిరముగానుండు నెమ్మదియను ఐక్యర్థము
అంతముకాక నుండినయెడల, భక్తుడు భూమియుందు సంశ్ార్థ సంతోషభూతుల
సుఖమును అనుభవించువాడై యుండును.

54. ఆ పుటములో బడ్డ బంగారు పూడె భంగి

రోధనల బాధచే నొత్త శుద్ధి దొరుకు

దాని వెల మానవుని కన్ను గానరాదు

గాని ప్రభు వోక్కె డెరుగునో క్రైస్తవుండా.

తాత్పర్యము

పుటములాఁ వేయబడిన బుగారము రీతిని బాధలనెడు పరిత్యకు నిరిచిన
ఆత్మకు శుద్ధి దొరుకును. అయితే ఇట్టి ఆత్మయెక్కు వెల నయని కన్నులు కను
గానశేష గాని ప్రభువు ఒక్కడే దాని తెలిసికొనును.

55. సీ॥ హృదయంబు తెలివితో నుండనీ మానసీ

పైచూపులకు వెలివడక యున్న

విహిత భాషల మంచి బహుమానముల పెక్క

మర్యాద లిత్తురు ముఖ్యలెపుడు

అతశుద్ధికి శోధనావస్త బషువేళ
 — వై వెల్తి గని పృథగ్ంచ మూని
 మునుజాచు వారె మార్కాగము జేసికానెన్న
 డెరుగని వానిగా నెంతురిట్టి,

త్రీ॥గీ॥ మానవుల చూపులకు భక్తి మహిమలోని
 లోతు గనుగొన్న వాడీల లొంగి పోతు
 పరమమగు శాంతి పైమండి దౌరికి నెచ్చి
 నిండు గల క్రష్ణవు డేల సీదపడును.

తాత్పర్యము

మనమ్మెలు, ఒకనికి హృదయమందు తెలివి యఱండినను లేకపోయినను, వాడు పైడంబములయందు ప్రేతేవన్నయెడల అతనిని ప్రియశ్శర్వకమైన మాటలతో ఖనముగా నెంచి మర్యాద చేయుదురు. అయితే ఒకము ఆశ్చేశుద్ధి నివిత్తము శోధనలోసుండి పైడంబములు లేనివాడయ్యెనేని అతనియెడల భిన్నభావము పహించి యెన్నుడును ఎరుగనివారిలె జూచి పైడముగము పెట్టుకొండురు. అయితే అట్టి సైజగుణముగలవారి చూపులకు భక్తి ప్రభావము యెక్కు లోతును కనుగొని పరమశాంతి శిరచిత్తములుగల క్రిష్టురు భయ పడును, లొంగిపోడు, సీమము కానేరడు.

56. క॥ గుణ మెరుగ సీదు ఏరిక

నిను తక్కువ జూచినవుడు నెముది విదువం

గణగుమింగొంగుమిం

సణగుమిం కాదు తగ్గవు సరిక్కెస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా, సీగుము తెలిసికానుటకు సీ యేలినవాడు నిన్న తక్కువగా నెంచు సమయమలో నీవు మనసు నెమ్ముదిని విడిచి సంగుట గొణగుట నీవు తగినది కాదు.

57. ఉ॥ తక్కువ గలు నంచు పరి
 తాపము బొందుట యేల క్రైస్తవా
 మిక్కిలి భాగ్యరాసులకు
 మించిన యేసు కృష్ణ ప్రసాదముం
 జిక్కెను దేవుడ్చు నిను
 స్నేహ మొనంగిరి లేనిదేది నీ
 యక్కర మాత్రమూ నిహ
 వదార్థ మొహించుక నీకు గలదో.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, నీకు తక్కువ కలుగునని పరితపించుట యేల? అంక
 భాగ్యరాసులను మించిన క్రైస్తవుయైక్కు కృష్ణయను సత్త్వ సాదము నీకు కలి
 గాను; దేవుడును పరికుఢ్చుత్తయును నిన్ను ప్రేమించిరి. ఇక్కడ నీకు లేనిపి
 యేమిటి? నీకు అవసరమగు ఇహసంబంధమైన వదార్థము కొంచెము నీకు దొక
 కదా?

58. ఉ॥ పిడికెడు మన్న నీకయిని
 బట్టను తీసికొనన్ సమర్పతల్
 బడసిరి గాని మానవులు
 భావములో బెనగొన్న క్రైస్తు ప్రే
 ముఖి వెడలింప స్వాంత పరి
 మోదము మాన్న సత్కులే కదా
 తడబడనేల నీవెర్పుడు
 తండ్రి దయన్ గనిపెట్టు క్రైస్తవా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, నరులు పిడికెడు మన్నమాత్రమేగదా నీకు ఇష్టును మల్లి
 తీసికొనన్ సామర్థ్యము కలిగియుంచుర. అయితే నీకు కలిగిన క్రైస్తవుయైక్క

ప్రేమను హృదయ సంతోషమును తీసివేచుటకు వారికి శక్తి లేదుగదా.
కాబట్టి నీ వెంచుకు తడుడచెచ్చ, నీ తండ్రియును దేవుని వయకారకు ఎప్పుమును
ఎదురు చూచుచుంచుము.

59. క॥ పోయిన దేఖటి పిలికి కెదు

మాయ గదా పోయె భక్తి నైఫవమాత్రా
దాయము పోయెనె దైన స
పోయము నీకుండి చాలునది క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

పోయమను పిడికపు మాయవస్తువు మాత్రముగదా పోయెను, భక్తియొక్క
ప్రశ్నర్ఘమును ఆత్మయొక్క ఆశియును పోలేదుగదా; క్రైస్తవుడా, దేవుని సహా
యము నీకు ఉన్నాచి గడుక అన్ని టిలిని అదియే చాలును.

60. తే॥ మాయ నీ వంతు కొంచెము మాత్రమిచ్చి

తీసికొను వారి కందునే దివ్య లాభ
మించుకయు గల్లునే మాయ నెంత గూర్చ
మాయమై పోవుగాని యాదాయ మగునె.

తాత్పర్యము

కొంచరు నీకు మాయవస్తువు కొంచెము ఇచ్చి దాని మళ్ళీ తీసికొను
నంతలో వారికి దానివలన మంచి లాభము గలదా! మాయను ఎంతగా కూర్చు
శవ అడి మాయవైపోవునేగాని ఆదాయము కాదు సుమిరా.

61. క॥ బెణకుమిరా నతో నైట్రిక్ కి

వణకుమిరా దానివలన వచ్చు త్రమలకున్
ముణగకుమిరా చింతాభ్రిని
సణగకుమిరా పరుల యెడల నక్కైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, నీవు సత్యవాక్యముకారకు బెణకవద్దు సుమీరా. దాని
వలన వచ్చు త్రమలకు వణకవద్దు సుమీరా. దానిగూర్చు చింతయును సముద్ర
ములో మనుగద్దు సుమీరా. ఇతరుల విషయము సణగవద్దు సుమీరా.

62. ఉ॥ త్రోచిన యున్న నీ తలపు
 త్రోపను బోసు పరాత్మరుండు నీ
 దాచిన తల్లికంటె బహుగా
 దయ గల్లిన వాడు సీకు షై
 చాచి మహేశాపకారము
 లోసంగను వచ్చెదు వేళ మానవుం
 దాచ గలండె తంత్రి చెయి
 నడ్డ సమర్థడె కై స్వోత్మమా.
 తాత్పర్యము

ఉత్సమ క్రైస్తవదా, నీ కిష్టమఖచ్చిన త్రోపను నీవు పోవలదు. నీ కన్న తల్లికన్నను నీ దేవుడైన పరాత్మరుడు నీయిందు మిక్కిలి దయగలవాడై యున్నాడు. అయిన తన చెయి చాపి నీకు కాపలనినవి యమ్మవమ్మనుండు మనుష్యుడు అడ్డగించగలదా? దేవుని ప్రస్తమును అడ్డగించగలవాడు ఎవడు! ఎవడు రేడు.

63. క॥ దేవుని ముఖ ప్రసన్నత
 నీవైపున లేని వేళ నిఖల మనుష్యుల్
 దీవించి పెంచ గలరే
 నీ వెతలను మాన్న గలరే నిజకై స్వదా.
 తాత్పర్యము

నిజకై క్రైస్తవదా, దేవుని ముఖకాంతి నీ తట్టులేని సమయమందు లోక మనుష్యులండరును నిన్ను దీవించి పోషింపగలరా! లేక నీ బాధలను పోగొట్ట గలరా?

64. మ॥ సుఖముం దుఃఖము త్యేమమాపదయు
 పొచ్చున్ తగ్గు దాసత్యమున్
 నిఖల క్రోణితలాధిపత్యము గడు
 దారి ద్ర్విముస్తే

ముఖ జాంబూనద రౌష్య సంపదల
 ప్రోవుల్ హనియున్ వృద్ధియు
 నృథలం చిన్యును దేవు హొక్కడని
 యభ్యసించుమిం క్రైస్తవా.

తాత్కర్యము

సుఖదుఃఖములును శుభ్యాపుభములును హోచ్చుతగ్గలగు దాసత్వరాజ్యాన్ని
 కారములును కలిమ తేములును లాభనష్టములును ఇవియన్నియు ఇచ్చువాము
 దేవు దేయని క్రైస్తవుడా, నీవు నేర్చుకొనుము.

65. క॥ పెంపను చంపి సమాధిని

దింపను జీవమిడి లేపి దీనింపను నీ
 యింపుగల దేవు హొక్కడె
 సంపూర్ణ ప్రభావు డతము సత్కృతస్తపుడా.

తాత్కర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, నిష్ఠ పెంచను చంపను సమాధిలో దింపను జీవమిచ్చి
 తేపి ఆశీర్వదించను ప్రియుడైన దేవుమ ఒక్కడే సంపూర్ణశక్తిగలవాము సుమిం.

66. ఓ॥ కాత్మన సీకు మర్మున్ లపకారులు

గారుపకారులయిన గా

శేవిధమైన కార్యముల కెల్లును
 దేవుని చెయ్యగాడ నీ
 జీవము గావ బ్రోవ దరి
 జేర్చును మార్చును కీమ మాన్చి సౌ
 భ్యావహమైన మేలోసగ
 నంతటి కాతడె క్రైస్తవోత్సమా.

తాత్కర్యము

కాబ్బట్టి మంచి క్రైస్తవుడా, మనస్యులు సీకు అపకార్యాలైనను ఉపకార్య
 లైనను కాయ, నీ జీవమును కాపాడి రక్షించుటకును, మర్మహందించి తన

యొద్దికి చేర్చుటవును, కీడు తోలగించి సుఖముగల మేలు దయచేయుటకును దేవుని బలప్రస్తుతే చాలునుగాని, నరులప్లల్ దేఖియుకొదు.

67. క॥ సార మతిని గను కైవ

ప్రేరేపణ లేక నరుని హృదయంబున ధ
ర్మారంభము సత్తియ లుప
కారంబులు పుట్టబోవు గద కైస్తవుడా.
తాత్పర్యము

దేవునియొక్క ప్రేరేపణ దేవునుయొడల, మనశ్యని హృదయములో నీతి అరంభించరు; గ్ర్మీయలు ప్రట్టపు; నరుడు ఒకరికి ఉపకారము చేయడేడు. కైస్తవుడా, మంచిబుద్ధిలో దీనిని గ్రహించి చూడుము.

68. క॥ గురి నరు నెడ నిడి యా న

త్వురుషుడు మము బెంచె నితని పుణ్యంబున మా
దురవస్తు వదలెనని కొం
దరు దేవుని మరిచిరే గదా కైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

ఈ సత్పురుషుడు మమ్మును పెంచినాడు, ఇతని భూర్జమున మా దురవస్తు తోలిపోయెను, అని కొందరు శలుకుచు ఒక మనశ్యనియందు గురియుంచి, కైస్తవుడా, దేవుని మరచిపోయెడరు గదా.

69. ఆ॥ ఇతని వలన బ్రతికి తీ భూమిలో దివ్య

బెట్టి మొక్క కొందు నిట్టి నరుని
కనుచు నిచ్చకంబు లాషుకేగాని త
తాక్కారణా ఛెవండో దలచ డకటా.

తాత్పర్యము

ఇతనివలన ఈ లోకమందు బ్రతికితిని, ఇతనిపేరట దీపముషైట్టి మొక్క కొందును అని (ఒక దాతుగూర్చి) ఒక కీడవాడు ఇచ్చకములాడునేగాని), ఇట్టి ఉపకారములను పొందుటకు ఎవరు కారణమైయుండనో ఆయనను (థగ సంతుస్తిని) తెలంచుకొనడు అయ్యా!

70. ఉ॥ నీ యజమాను డరిలిని
 నీ జతవానిని వోచ్చు చేసి ను
 త్రేయన కార్యధుర్వ్యనిగ
 జేసెదు వేళను నీ మనంబులో
 బాయని మోదమో విరస
 భావమొ యిం కెటు లుండునో సుమిం
 మాయ మనంబు గురెరిగి
 మంచిగ క్రైస్తవుడా నటించుమో.
 తాత్పర్యము

క్రిష్ణుడా, నీ యజమాను ప్రేమతో నీ జతవివానికి ఘనమైన ఉద్దేశ్యమునిచ్చి నీకన్నను అతని వోచ్చు చేసినప్యాడు, నీ మనస్సునందు ఎడుతెగని సంతోషము ప్రభ్రువో, లేక ఈర్ష్వర్యుకులునో చూచుము. మాయమనస్సును గుర్తొచించి ధర్మమార్గమున నముకొనుము.

71. తే॥ ఒకరి మెప్పున కోర్ణ్యక నొకరికంటె
 తన్న మెచ్చను గోరు మత్సుర గుణంబు
 దాని దగులని వాడొక్కడైన లేదు
 దానితో పోరు సలుపు క్రైస్తవుడొకండు.
 తాత్పర్యము

ఇతిరులు ఘనముపొందుట గూచి ఓర్ధ్వలేక తనకే ఆ ఘనత రావలెనను మత్సురగుణమునకు లోపిడినవాడు భూమిమిద ఒక్కడైనను దేను. అయితే క్రిష్ణుడు ఒక్కడుమాత్రమే దానితో పోరాదుచుండును.

72. క॥ నీవంటి మనుజు నీవలె
 భావమునం దలచి చిత్త వాక్యక్రియలన్
 గావింపుము నుస్నేహము
 దైవాజుల సారమిదె గదా క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రష్ణవుడు, నీంటి మనఘ్యలు నిన్నువలె భావించి మనోవాక్య క్రియలచేత ప్రేమించడాను; ఏలననగా ఇదియే దేవుని ఆజ్ఞల సారాంశము.

73. క॥ కడువేదమైన పెంటను

బడియున్న నితాంత రోగ భరితుండయినన్
కుడి యొడమల నీ కంటం
బడెనేనియు కరుణ జూపవలె క్రైస్తవుడు.

తాత్పర్యము

ఒకడు ఏక్కిలి బీడవాడైనను, పెంటమిద పడియున్నను, బహు రోగ భరితుడైనను, నీ కుడిక్రైస్తవుని యొడమ్మైశ్శనగాని కనబడియొడల, క్రైస్తవుడు, అతనికి నీవు దయచూపడాను సుమిత్ర.

74. నీ॥ ధనముచే నీవు ఆదర మొందిలివి దరి

ద్రత్చేత సతడు దూరమున నుండి
పీతాంబరముల శోభిత మూర్తి నీవు వే
లికలు దాల్చుటను మాలిన్య డతడు

ఇష్టాన్నములను సంతుష్ట చిత్తుడ నీవు

బలును గూరును దూఢి భాగి యతడు
హంసతూలిక తల్పమందు పండుదు నీవు

తృణ భస్త రాసి నిద్రించు సతడు,

తైర్లి, నీకు వానికిగల నేటు నీరసంబు

లింతియే గాని ప్రాణ దేహంద్రియాదు

లందు నీలాటి మానస్తుం డతడు గాడె

కనికరము ప్రేమ సమపరచు క్రైస్తవండు.

తాత్పర్యము

నీచు ధనవంతుడై మర్యాద పొందుచున్నావు, అతడు దరిద్రుడై దూరమున నున్నాడు.

నీచు పట్టి పస్తముఱు ధరించి చక్కని కాంతిగలవాడై యున్నావు, ఆతడు పేరికలు చుట్టూకొనుటవలన మైలగాచున్నాడు.

నీచు కోరిన అన్నపానామలవలన తృప్తిపొందిన మనస్సగలవాడై యున్నావు, ఆతడు బులుసుకూర తిసి దుఃఖము ననుభవించుచున్నాడు.

నీచు పాంసనూగు వెంట్లకల మైత్రీ పరుచుమిాద పండుకొనుచున్నావు, ఆతడు గడ్డిమిాదను బూడిచెమిాదను నిద్రించుచున్నాడు.

నీకును ఆతనికిని ఉండు వోచ్చుత్తులు ఇతమాత్రపేగాని, దేహప్రాణ ఇంద్రియమలన్నిటిలోను ఆతడు నీకు సమాప్తి యున్నాడుగదా, కాబట్టి కైస్తవుడా, కనికరమందును ప్రేమయందును ఆతని నీకు సమాపనిగా సెంచుము.

75. షే॥ జగతియందు కులాలుండు సాన మిాద

మంటిచే కుండ లోనరించు మాడికి సర్వ
సరుల నొక రక్తమున పరాత్మరుమ చేసె
గాన ఘన నీచు లిల లేరు క్రైస్తవునకు.

తాత్పర్యము

కుమరవాడు ఒక మంటి ముద్దతో కుండలు చేయులాగున, దేశ్రును భూమి మిాద మనస్యులనందరిని ఒక రక్తముచేతనే సృష్టించెను; కాబట్టి క్రైస్తవునకు ఘనులు కొండరని నీచులు కొండరని లేరు, అందరును సమాప్తి.

76. క॥ ధరవారిని తనవారిని

సరిగా భావించి ప్రేమ సలువగ వలయున్
నిరు పేదలయెడ వినయము
కరుణయు జూపింప వలయు క్రైస్తవు డెపుడున్.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడు తనవారిని ధరణియందున్న యితరులను ఒక్కరీతిని చూడుని. మరియు మిక్కిలి బీదలయొడల వినయమును దయయును ఎప్పుడును మాపించవలయును.

77. నీ॥ తనకు కావలెనన్న ఘనత నన్యని వట్ల
 నొసరింప జూచుచే వినయ భక్తి
 తనకు శాపంబు వెట్టినవారికొరకు నా
 శీర్యాద మడగుచే చిత్తశుద్ధి
 తనకు నిగ్రహ మున్చినవారియం దను
 గ్రహముగా జూచుచే సహనగుణము
 తనకు తక్కువ దరిద్రతనన్న వారి యూ

పద బాప దలచుచే సదయబుద్ధి,
 సాధు సంశుద్ధ సద్గుణ శ్రాంత శాంత
 మానసానందమే ముఖ్యమైన బ్రతుకు
 దైవకృప బొందియున్న సత్కృతస్తవునకు
 గల మహేశ్వర్య మది యెన్నగా దరంజ.

తాత్పర్యము

తనకు కావలెనని కోరిన ఘనతే యితరులకు తాను చెల్లించుటయే వినయ భక్తి, తనను తీటినవారిని దీవించుమని ప్రభువును అడుగుటయే చిత్తశుద్ధి, తనకు అపకారము చేయువారిని అనుగ్రహముతో చూచుటయే సహనము.

తనకన్నసు మిగల బీదలయొక్క ఆపదలు పోగొట్టువలెనని ఆలోచించుటయే దయాభుద్ధి.

ఇట్టి నిర్లమైన సుగుణములతో ప్లిష్టుడు శాంతము గలిగిన మనసా నందమే ముఖ్యమైన బ్రతుకు. ఆహా, దేవుని కృపను పొందియున్న మంచి క్రిష్ణునకు కలుగు గొప్ప థాగ్యము వర్ణించుటకు ఎవరి శక్యము!

78. నీ॥ సత్కృతయాను గత లజ్జా భోగమే గదా

సన్నానమైయుండు సజ్జనులకు
 చిర సహిష్ణుట్టుభాసుర చిహ్నమేగదా
 సాహసంబైయుండు సాధుప్రీలకు

మలిన రాహిత్య ప్రేమ వద్దార్థమేగదా
పటుశక్కిమై ముండు భక్తులకును

తను దాను తగ్గించికొనియుండుచే గదా

మహాత్యమైయుండు మహిం బుధులకు,

తు॥ ५॥ సార సాందర్భ్య నిర్మలో దార సుగుణ

భూమణము లివి యూత్త సంతోషమములు

బుద్ధిగలవారి కివి భవ్యజోధనములు

సాధు సత్కృతస్తవులకి వే సాధనములు.

తాత్పర్యము

సత్కృతయలపలన వచ్చు అవమానము ఆనుభవించుటయే సజ్జనులకుగల సాధనము.

దీర్ఘంతమను ఉత్సేమలక్షణమే సాధుజనులకు సాహసము.

శుభ్రమైన ప్రేమగుణమే భక్తులకు దృఢిశక్తి.

తననుతాను తగ్గించుకొనుటయే పెద్దలకు దొడ్డతనము.

మిగుల సాందర్భ్యమును శుభ్రమను, ప్రేమమైన గుణములె ఆత్ము సంతోషకరమైన భూమణములు. మరియు బుద్ధిమంతులకు ఇవియే శుభ్రమైన బోధనలు. సాధువులైన క్రిష్ణవులకు ఇవియే సిత్యసాధనములు.

79. ఓ॥ అన్నము దేవ వాక్యము

ప్రియాంబరమా ప్రభు యేసు పుణ్యమున్

చెన్నగు భూమణంబులు

విశేష దయాప్రియకాంత శీలతల్

ఎన్నగరాని సంపదల

కెక్కుడు సంపద నెమునంబు ఈ

కన్నలు గానలేవు గద

క్రిష్ణవ ముఖ్యోని యూత్త సౌఖ్యమల్.

తాళ్లపర్యము

దేవుని వాక్యమే అనుము, ప్రభుమైన యేసుక్రీస్తుయొక్క చూణ్యమే ప్రస్తుము, విజేష దయ ప్రేమ శాంతశిలప్తిలే సుందరమైన అలంకారములు, మనసు లోపలి సెహుదియే లక్ష్మింపలేని సంపద. ఉత్తమ కైస్తపునియొక్క ఆత్మసుఖములు శరీరసేత్రములకు కనబడవుగదా.

80. క॥ ఓపిక గల సద్ధుక్కుని

కాపద లెన్నెన్ని వెంట నంటుచు దిరుగున్
దీవ చ్ఛవి గని శలభము
లేపుగ జుట్టుకొను భంగి నిలక్కె సప్తవుడా.

తాళ్లపర్యము

కైస్తవుడా, దీపముయొక్క కాంతిని చూచి ఏడతలు ఏలాగున చుట్టు కొనుని, అలాగున ఓర్పుగల మంచి భూతుని అనేక ఆషపలు వెంటాడు చుండును.

81. శా॥ ఆపత్కాలమునందు సాహసము

చిత్రాయతముం జేయుమిా
దాపై చేరెడు దుఃఖ పుంజములకున్
ధైర్యంబు సీలోన సం
సాపింపన్ సమకట్టుమిా కపట
భాషా వేషముల్ మాని స
ద్వ్యాపారంబున నుండుమిా పరమ
భవ్య జ్ఞానివై క్రైస్తవా.

తాళ్లపర్యము

కైస్తవుడా, ఆపదసమయమందు మనస్సులో సాహసము స్థిరపరుచుము, ఒహూ దుఃఖములు సంభవించునప్పుడు మనస్సులో ధైర్యము స్థిరపరుచుము, నీవు కపటమైన వేషభాషలుమాని తేస్తమైన పరమత్థజ్ఞానముగల వాడవై సత్యమైన నడవడికయందు నిలావుము.

82. చాళరథి తరంగ మాలికల

చాచున నాపదైని యాపదల్
 తరుచుగ వచ్చేనేని మది
 తాలిమ పీషకు దైవచిత్తమో
 వెరుగవు గాన వాటిని
 వహించుట కొదల వంచి తండ్రిషై
 భర మిడి రక్షణారమయి
 ప్రారణసేయము క్రైస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

ఉత్తమ క్రైస్తవుడా, సముద్ర తరంగములనెను ఒకదానిషైని మరియుకటి అపదలు నీమిదికి పచ్చునష్టవు హృదయమైర్యము నదలకుము, దేవుని చిత్తము నీవు ఎరుగవు గసుక తలచంచి వాటిని వహించి సహించుము. మరియు నీ తండ్రిషైన దేవునిషైని నీ భారము ఉంచి రక్షణారమ ప్రారణచేయము.

83. చామనుజ దురాకృతంబున

శ్రమల్ జనుదెంచును కొన్ని వేళలన్
 పనిపడి దైవ చిత్తమయి
 బాధలు వచ్చును కొన్ని వేళలన్
 మనసు చలింపనిక ప్రభు
 మార్గము దప్పక దిక్కట నీవెనా
 కని మొరపెట్టి దేవుని
 సహాయము వేషము క్రైస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, కొన్ని వేళలయందు మనుష్యుల దుష్టచేపులవలన కష్టములు వచ్చును. మరికొన్ని సమయములలో దేవుని చిత్తమై బాధలు వచ్చును. అయితే అందుకు మనసు చలించనియ్యక ప్రభువు ల్రోపు విదువక దేవుడే

శి దిక్కు అని మొరపెట్టి సహాయముచేయమని అయినను పేదుకొను
చుండుము.

84. క॥ పగవానికి పగ సేయుట

తగునని యూపగతు జంప దలతురు మనుజల్

పగతునకు మేలు సేయం

దగు పని నీ కియ్యబడెగదా క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

శత్రువు పగబట్టి చంపుట మంచిదని లోకలు తలంచున్నారు.
అయితే క్రిష్ణవుడా, నిష్ఠ పగచేయవానికి నీవు తగిన మేలుచేయుటయే
నీవు చేయపలసిన పనిటైయున్నది సువిం.

85. ఆ॥ లోకమందు జూడ నీకొక పగవాడు

లేదు గాని నీకు కీషు సేయ

జాలుదుషు వైరి నీలోనే యున్నాడు

కన్న దెరచి చూడు క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

విచారించి చూడగా లోకమలో నీకు పగవాడు ఒక్కటైనను లేదు;
అయితే నీకు కీషుచేయ శక్తిగల శత్రువు నీలోపలనే ఉన్నాడు; క్రిష్ణవుడా
నీలోపలి కన్న తెరచి వాని చూడుము.

86. క॥ సకల మహీ రాజ్యము లిం

చుక కాలములో జయించు శూరున్నకైనన్

పికపిక లాడించు స్వభా

విక శత్రువు డీతడొకడే భువిని క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా, భూరాజ్యములన్నియును కొంచెమ కాలములోనే జయించ
శక్తిగల శూరున్నకైనను దుష్టస్వభావమను వాడొకడే గుండెలు వణకింపచేయు
శక్తిగల ఈ తుష్టవైయున్నాడు.

87. మ॥ పగవాడెవ్యదు నీకు మానవులలో
 వంచేంద్రియ ప్రాణ దే
 హ గుణావస్థల నిన్ను బోలెడు మను
 ష్ట్యాకారముల్ గాని వే
 రుగ గన్నించుట లేదు నీమ మద
 గర్వోగ్రస్యభావంబే నీ
 పగవాడుం గడు కుచ్ఛితుం డతని
 ద్రుంపం జూడుమొ క్రైస్తవా.
 తాత్పర్యము

మనుష్యులలో నీకు పగవారు ఎలరు? దేహం త్రియావస్థలయందు వారం
 ధరును నిన్నుబోలిన నరరూపుఁఁఁగా? నీకును వారికిని థేదమేయియును లేదు,
 గనుక వారు నీకు శత్రువులుకారు. (నిన్ను మోసచ్చమ్మ) శత్రువు నీలోనే
 యున్నాడు), మదము, గర్వము, కోపము మెడలగువాటితో కూడిన నీ
 దుస్స్యభావమే నీ శత్రువు; క్రైస్తవా వాని చంపుటకు యత్నించుము.

88. శా॥ నాతోడన్ సముచ్చేషి చూండు మిను గో
 నా యల్లు నా భూమి నా
 జీతం బింక గురాల్ రథంబులును
 దాసీ దాస దాయామలన్
 భ్యాతిం జెందిన వాడ సంచు మదిలో
 గర్వించు మర్ముండయో
 ప్రాతఃకాలపు మంచురీతి నిప్పరున్
 ప్రాణంత మే తెంచిన్.

తాత్పర్యము

దుస్స్యభావముగల నదుము ఇది నా యల్లు, ఇది నా భూమి, ఇది నా
 జీతము, ఇది నా గుణములు, ఇది నా రథములు, పీరు నా దాసదాసీలు,

ఏయ నా దాయాదులు, నావలే ఫునముపొంది నాకు సమానుడగువాడు ఏడి
యని మనస్యునందు గర్వించి పులుకును. అయ్యా! వానికి మరణము పచ్చి
నప్పుడు సమస్తమును ఉదయకాలపై మంచవలె హరించిపోవునుగదా.

89. ఆ॥ తనకు దానె కాని తనకెవ్వరును గారు

వట్టిమాయ మత్తు బెట్టగాక
పుట్టినప్పడెద్ది పోగాల మప్పడెద్ది
వెంట తేడు దేని గొంటబోడు.

తాత్పర్యము

నరుడు తనకుతానే కాని తనకు ఇతరులెవరును సహాయులుకారు; వట్టి
శ్రీమవన మత్తుపొంది యిది నాది, ఏయ నా వారు అని చెప్పును; ఏలననగా
పుట్టినప్పుడు ఏమియు తనతోకూడ లేలేదు, చనిపోవునప్పుడు ఏమియు
తనతోకూడ కొంచెపోడు.

90. క॥ కుట్టు దిగజారు తోష్మిది

చిల్లులు గల కసటు బాన చేఢ్చటుల పు
టీలు తన తనవు గనుగొని
కల్లరి మనుజండు పొంగు గదకై స్తుతుడా.

తాత్పర్యము

తైస్తవదా, కుట్టు పదార్థములు బయలుదేయ లోష్మిది రంధ్రములుగల మైల
కుండయు, ఆపదలకు పుట్టేల్లునైన తన శరీరమును చూచుకొనుచు తులువ
మనస్యుడు తనలోలొను ఎంతో ఉప్పాంగును.

91. తే॥ అది యిది యనంగరాని దేమయిన లేని

దసెడి పెను మాయలోని మాయకును చుల్చు
నగు నరుని నమ్మునే భక్తుడైన వాడు
తనకు తగినట్టి ప్రాపకుం డనుచు మదిని.

తాత్పర్యము

అట్టిదిట్టదని అనరానిదిని ఏమియు లేనిదని అనబడు పెనుచూచులోని మాయకన్నను చులక్కునేనవాము మనుష్యువు; ఆలాచి సచుము తనకు తగినట్టి ప్రాపుడని భక్తుడు తన మనసునందు నమ్మకింపునా? ఎన్నుట్టికిని నమ్ముము.

92. క॥ ఇహ వరముల కథిషతి చిర

మహిమాశ్వర్యశ్వర్య భాగ్యవంతుండు మహో
మవుడగు యొపెశావా గద నీ
మహాదాత్రయు డతని నమ్ముమా క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

ఇహపరములకు రాజును, శాశ్వత మహిమ విశ్వర్యభాగ్యములు గల వామును, మిసుల తేజస్సుగల యొపెశావా దేఖడఁగా, నీను గాపు ఆధారమై యున్నాడు, కాబట్టి క్రైస్తవుడా, నీవు ఆయనే నమ్ముము.

93. నీ॥ సకల కారణ కార్య జగదాచులకు నెల్లు

నాది కారణమైన యూత్తు యతడే
అఘుట నాఘుటన సాధ్యసాధ్య విద్య ప్ర
వీఱుడైనట్టి కోవిదుడతండె

సపకల్ప మవికల్ప వివిధ భావాతీత

సగుణ నిర్మణ సర్వసాక్షి యతడే

నిఖిల భేదాభేద సిక్షుమానిక్షయ

ప్రాజ్ఞతల్ దెలియు సర్వజ్ఞడతడె,

యథిల సృష్టిసితి ప్రశ్నయముల కాత

ణాకడె సర్వాధికారి సర్వోపకారి

దీన బాంధవు డతడె నీ దిక్క నిన్ను

గన్న తంత్రి యతండె సత్తైస్తవుండా.

త్రైభూ

తాత్పర్యము

సకల లోకములచొక్క కారణ కార్యములన్నిటికిని ఆది కారణమై యున్న పరిపూర్వక ఆయనే. సంభవించనిది సంభవింపకీయుటకును అసాధ్యమైనది సాధ్యముచేయుటకును నేర్చుగల మహా విద్యాంసుపు ఆయనే. సవికల్ప నిర్వికల్పములను సమాధియోగములను సగుణనిర్దిష్టములను మించి యుండు సర్వసాక్షి ఆయనే. ఇది భేదము, ఇది అభేదము, ఇది నిశ్చయము, ఇది అనిశ్చయము, అని సకలమును తెలియు భూమిగల సర్వజ్ఞుడు ఆయనే. ఉత్సవత్తి స్తోత్రిలయములపైని సర్వాధికారియు సర్వమును ఉత్సవకారియు దీను లకు బంధువుపును ఆయనే. మరియు మంచి క్రిష్ణవుడు, నీ తండ్రియు నీకు దిక్కును ఆయనే సుమి.

94. క॥ నిను కలుగ జేసి కావల

సిన యుపకృతుల్లెల్ల కరుణానేయు యొప్పావన్
మును నీ మనసంతటి చే

తను స్నేహము నలుపు నంతరము క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా, నిష్ఠ పుట్టించి నీకు కావలసినవన్నియు దయచేయుచుండు
నీ దేవుడైన యొప్పావాను మొదట నీ హృదయమంతటితో ఎల్లప్పుడును
ప్రేమించుము.

95. సీ॥ కనురెప్ప వేసి తీసిన యంత సేపైన

నిను మరచి పోనటి నెనరు తండ్రి
అధరంబు గదలి మాటాపు ప్రాదైన నీ

యెడ పరాకును లేని కడు ప్రియుండు

మిటికాయ వేసి నంతటి వేళైన నీ

కుపకారములు తప్ప ఓసగు దాత

అడుగు దీనిడుగు వేసెను కాల మంత్రైన

నెడ సేయనటి నీ యిష్ట విభుదు,

తేంగియి మిన్ను ఈ మన్నువై గపియున్న రీతి
నిన్ను తనకున్న భాగ్యంబులన్ని తెఱచి
తఱుచుగా నిచ్చు నీ పరాత్మరుని ప్రేమ
కనుగొనుము ఎట్టులున్నదో క్రిష్ణవుండా.

తాత్పర్యము

కంటిమాచ రస్వవేసి తీసినంత సేపైనను నిన్ను మరపని నీ ప్రియుడగు
తండ్రి, పెదవి కదలి మాట తొలగినంత సేపైనను నీయందు పరాకరేని నీ
న్నప్రియుడు, చిటికవేసినంత సేపైనను తప్పక నీకు సకలాపకారములు ఇచ్చు
దాత, అడుగుదీసి అడుగువేసినంత సేపైనను నిన్ను విధిచిపెట్టని నీ యాప్తప్రభువు,
భూమిని ఆకాశము కప్పియున్న ఏగున తన ఉపకారములతో నిన్ను కప్పి
తన భాగ్యములు తఱుచుగా నీకు ఇచ్చుచున్న పరాత్మరుడగు నీ దేవుని ప్రేమ,
క్రిష్ణవుడా, నీయెడల ఏలాగు ఉన్నదో తెలిసికొనుము.

96. తే॥ నది మహాదధి పదమంటి వదల కెట్టు
లుండునో యట్టు ప్రభునియు దుల్లముంచి
ప్రేమ నిర్మర్థున రసము బారించి క్రీస్తు
భక్తుడా తండ్రితో నైక్య పదవి గొనుమి.

తాత్పర్యము

ఏదు ఏలాగు సమద్రమును అంటి వదలక యున్నదో ఆలాగే క్రీస్తు
భక్తుడా, నీ మనసు ప్రభువుతోట్టు ఉంచి, నీ ప్రేమయును మధురసారము పారించ
జేసి తండ్రితో అన్యోన్యమగు పదవి ననుసరించుము.

97. క॥ జీవము కంటెను మధురము

గా వినబడు దైవదత్త ఘన వాక్యాలనే
ప్రానృడ్జలవమునకు నీ
భావపు చాతకముపాంగవలె క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రష్ణుడా, వానకోపలే పద్మ కాలపు మేఘమునకు ఉప్పాంగులాగున జీవము కన్నను మధురముగాసున్న దేవుని వాగ్దత్తములకు నీ మనసు ఉప్పాంగ పలెను సుమిం.

98. క॥ దేవుని వాజ్ఞాను మధురము
దాచీను రుచించి లొల్లి తగు సాక్ష్యమిడెన్
నీవా సాక్ష్యము నిజమని
భావానుభవమున గంటివా క్రిష్ణుడు.

తాత్పర్యము

దేవుని వాక్యములు తేసెకంటెను మధురమైనవి అని పూర్వము దాచీను అను రాజు చవిషూచి సాక్ష్యమిచ్చెను, ఆలాగునౌ క్రిష్ణుడా, నీవును నీ యసుభవమందు అది నిజమని కనుగొంటేవా?

99. క॥ కదు చేరువయిన కాలము
నిష్టవైను దైవదత్త నిజవాక్షలముల్
బడయక మానదు క్రిష్ణు
దుడుగని ప్రార్థనల మనసు ఓపికచేతన్.

తాత్పర్యము

ఓపిక కలిగి యెడతెగని ప్రార్థనలుచేయు క్రిష్ణుడు మిక్కిలి శీత్రు కాలములో నైవు దీర్ఘకాలములో నైను దేవుని సత్యవాగ్దత్త ఫలములు అమధింపక మానదు సుమిం.

100. నీ॥ విత్తనంబు లిల దున్ని వేయువాడాతుర
త్వముచేత వెంటదే తత్పులంబు
లతి వేగమున బొంద నాశించునే యిల్లు
గోరక కాలంబు కొరకు వాడు

కనిషేట్టి యోద్యుత్తి^{శ్లో} పని వీడుండు గా
 వున నట్లు సత్తైచై స్తవుండు దాల్చి
 గొని దేర వాగ్దై తమను భవించిన దాక
 మనసులో కనిషేట్టి యనుదినంబు,
 తై॥శీ॥ ప్రార్థనలు సేయు దైవాత్మ బలమువలన
 భృక్తి భావంబు మదికి నిబ్బరము గలుగు
 నోర్పు నోదార్పు బడయ దేవోకిచేత
 ఫలము తుద నొందు ప్రభు కృపా బలమువలన.

తాత్పర్యము

స్వయంసాయకుడు భూమిని దున్ని విశ్రవములువేసి ఎంటే దాని ఫలము
 ఓరదు, పంటకాలమువరుసు అతడు తాలీమిలో కనిషేట్టి తన పనిని విధువ
 కుండును; ఆలాగే మంచి క్రైస్తవుడును దేవుని వాగ్దైతములు తన అనుభవ
 మునకు దొరక పర్యంతము ఓర్పుతో కనిషేట్టి తన పనియైన ప్రార్థన విధువక
 చేయుచుండును. మరియు ప్రార్థించునప్పుడు పరిషద్భాత్మ బలముచేత మన
 సుకు భృక్తియు నిబ్బరమును కలుగును; దేవుని వాక్యమువలన ఓర్పును ఓదా
 ర్పును ఓరుకును; ప్రభుతు కృపా బలమువలన విషరకు ఫలమును ఓందును.

101. ఈ॥ సందేహంబులు మాని దార్శనముగు
 విశ్వాసంబు లో నూని యూ
 తుందుందాల్చి ఘటించి దేవుని సువా
 గ్రద్దుమృతాస్వాదనా
 నందాస్త్కి తిరంబుగా మనసులో
 న న్నిల్చి యిపొరముల్
 పొందే దాకను ప్రార్థనల్ విధువకన్
 పోరాడుచూ క్రైస్తవా.

తాత్పర్యము

త్రైషువుడు, నీవు సందేశములు మాని వ్యాఖ్యమందు దృఢవిచార్ణిసము ధరించి ఆత్మాః తాలిమిని స్థాపించి, కుషవాగ్దత్తుము అమృతము రుచి చూడు గల ఆనందమైన కోరిక మనసునందు స్థిరముగా నిరిపి, నీవు నిరీఖించువాటిని పొందు పర్యాతము ఎడుతెగని ప్రార్థనలచేత పోరాదుచుఁ నుండును.

102. శా॥ ఎంతో కాలము వేదుకొంటి నిక

నే సేనాటికిం గాంతు నా
యంతర్యాంధిత మంచు బల్విసుపుతో
నవ్యైడుటల్సాని దు
శ్చింతం భాందు నొకండు ఇంక నొకజన్
సిద్ధించు నందాక నే.
కాంత ప్రార్థన మానడెన్న టికి
దుఃఖం బంతముం గలిగినన్.

తాత్పర్యము

ఒకము నేను బహుకాలము ప్రార్థించితిని, నా వ్యాఖ్యములోని కోరి కెను ఇకము నేను ఏనాటికి పొందగలను అని వినికి ప్రార్థనలు మాని దగని తలింపుల పొలుపు; అయితే మరియుకదు తన నిరీక్షల సిద్ధించు పర్యాతము చాలా దుఃఖములును చించరకు ప్రాణంతమును కలిగినను తన ఏకాత్మ ప్రార్థనలు విదువడు.

103. క॥ ఏది తన కొసగ మంచిదో

యేదిచ్చిన మేలుగాదో హీతమగు థలముల్
మీా దెడిగి యిచ్చు తండ్రికి
కాదనియెడు బిడ్డ కు మతి గద త్రైస్తపుడా.

తాత్పర్యము

తన పిల్లల ఏది యిచ్చుటనలన మేలో, ఏది ఇచ్చుటనలన కీడో, అది తెలిసి తదనుకూలమైన ఫలములను ఇచ్చు తండ్రికి, అది సరికాడని చెప్పి బిడ్డ

దుర్యుద్ధిగలవాడుగదా; దేవుడు తన భక్తును తగినది యేదో అదే యిచ్చును,
గనుక భక్తుడు దేవుని చిత్తానుసారముగా నడవ సేర్చుకొనవలెను.

104. క॥ ఇష్టార మబ్బు కొఱకై

కష్టంబులు తెరలు తెరలుగా గప్పని యే
నప్పుములు రాని తమ తమ
నిష్టలు దప్పరుగదా మనీషన్ భక్తుల్.

తాత్పర్యము

భక్తులు ఎన్నెన్ని కష్టములు వచ్చినను, బహు సప్తము సంభవించినను,
తమ నిరీక్షలు సిద్ధించువరకు మనసునంచు శ్రూరుకొనిన నిష్టలు వివచరు గదా.

105. ఔ॥ సంపదలన్నియున్నెనరు

సంతతి యంతయ నౌకైనాటి కొ
ధింపున నాశమై పిదవ
దేహము రోగముచేత నిండి బా
ధింపగ నోర్చుకొంచు తన
ధీరత పీడక యోబు తొల్లి రె
ట్రీంపగు భాగ్యమందడె
దృఢీకర్త భృతీని క్రైస్తవోత్థమా.
తాత్పర్యము

ఉత్సవ క్రైస్తవుడా, పూర్వకాలమందు యోబు అను సత్యారుఫునచు
ఒక్కునాటి శోభనపదన అతని సంపదయును సంతతియును నశించి పోయెను;
తరువాత అతని దేహమంతయు రోగమతో నిండి చాలా బాధలు పొందినను,
క్రైర్యము విదుపక ఓర్చుకొనుచు దృఢుక్కి గలవాడైనందున పూర్వము పోయెన
దానికన్ను చెండంతల భాగ్యము తరువాత అతనికి దొరికెను.

106. సీ॥ మాననే వేషులల్ కానానుస్తీ తన్ను

నవమానపరచి మాట్లాడినపుడు

విడిచినే తన కేకవేయుటల్ నొక చీకు
మనుజాళి గద్దింపు మాటలకును
వదిలనే తన భక్తి పర ధీరుడగు యోబు
బహు దుఃఖముల పాలు బడిన వేళ
వణికిరె సృప కోప వహ్ని బాధలకు, మ
ద్రుత మేఘశను అంచె, ద్వాగులు తొల్లి,

త్రై॥ 9 || ముఖ్యమగుసట్టి యిష్టారములు లభింప
గోరువారెల్ల జనుదెంచు ఘోర విషద
దుఃఖముల కోర్కెరే గాని తొలగిపోరు
గాన నీవట్లు మెలగుమో క్రిష్ణవుండా.

లాత్మర్యము

కానాను దేరపుస్తి తనను ధిక్కరించి మాట్లాడినప్పుడు తన విభ్రామనము
మానలేదుగదా.

ఒక గడ్డివానిని ఊరకుండుమని అనేకులు గద్దించినప్పుడు అతడు కేకలు
వేయుట మానలేదుగదా. మిగుల క్రైర్యవంతుడగు యోబు తనకు అనేక కష్ట
నష్టములు సంభవించినప్పుడు తన భక్తిని విడుపలేదుగదా. మద్రుత మేఘమ
అంచేశ్వరో అనువారు రాజుయొక్క కోపమనవును అగ్ని బాధలకును భయ
పడలేదుగదా; పీరందరివలనే తమ యిష్టారములు లభింపగోరువారందరును
తమ దృఢభక్తి విశ్వాసములు విడుపక, కతినబాధ దుఃఖములను సహింతురుగాని
తొలగిపోరు; కావున క్రిష్ణవుండా, సీవున ఆలాగుననే నదువలెను సుమిం.

107. ఆ॥ భక్తికార్యంబులెడ నీవు ప్రాథవైన
బుద్ధిలో మత్తుర గుణంబు బొడమనీయు
జ్ఞానగ్రీవపులగువారి మాననములు
గలపుచుండు పిశాచంబు క్రిష్ణవుండా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, నీవు భూకికార్యములయందు ముదిరినవాడైనేను మత్తురగుణము
నీలో ప్రట్టసీయకుము; తెలివిపలన గర్వష్టులగువారి హృదయములను పిశాచి
లొందరపెట్టుచుండును.

108. చ॥ పొడవున నుండగోరు చెపు

బుధీని బధుని జేయకున్న ని
న్నడగున నంటజేయుచు

రయంబున దొర్రిషడంగ త్రోచి పె
కిష్టుముల బెట్టు గావున
మహిాన్ నిను తగుగ జేసి యెష్వాడున్
కదు వినయంబు భూమణముగా
ధరియంచుము క్రైస్తవోత్మా.

తాత్పర్యము

ఉత్సమ క్రైస్తవుడా, పౌచ్చగా నుండగోరు డుర్భుధీని బంధించనియొడల
అది నిన్ను క్రీందికి దొర్రించి పడక్కోసి మిగల ఎతలచెట్టును, కావున అహం
కారము మాని నిన్ను నీవు తగ్గించుకొని అతి వినయమును సీకు భూమణము
గాను ధరించుకొనుము.

109. క॥ నిను నీవు తగ్గి నడిచిన

ఘునతను బొందెవవు లేక గర్వతమత్తోవై
నిను నీవు పౌచ్చగో
స్నను సీచము హీన మహఘనము వచ్చుసుమిా.

తాత్పర్యము

నిన్ను నీవు తగ్గించుకొని నడుచుకొనిసియొడల ఘునతను పొందుదుపు,
అయితే గర్వబుధితో నిన్ను నీవు పౌచ్చించుకొనిసియొడల సీకు సీచతయును
ఘునహీనతయును కలుగును సుమిా.

110. క॥ నానావిధమగు వాంఘల

తో నిండిన హృదయమునకు తోషణ మిసుమం
తైనను గలుగదు గావున
మానసము దురాశ లుడగవలె క్రైస్తవుడౌ.

తాత్పర్యము

పబువిధమలగు ఆశలతో నిండిన హృదయమునకు కొంచెంపైనను సంతుష్టి
దేదు, కావున క్రైస్తవుడౌ, మనసునండలి దురాశం విషవవలెను సుమిం.

111. ఔ॥ కోరికె లన్ని టీం జిమను

కోరికె మోక్ష సుఖంబు దాని ని
స్వారముచేసి పైకి కొన
సాగు వేరోక కోర్కె యున్నదే
పారన దెబులన్న పర
మాత్ర సుష్టుక్యత యేసు పాద పం
కేమహ దర్శన స్వరిశ
కేవల మబ్బుటె క్రైస్తవోత్థమా.

తాత్పర్యము

ఉత్సుమ క్రైస్తవుడౌ, అన్ని కోరికలను ఖండించు మంచి కోరిక మోక్ష
పేత్తున్న యున్నది. అయితే దానిమిచిన కోరిక హరిథుకటీ యున్నది,
అది యేదనగా పరిషుధాత్మతో అన్యోన్యత్వము, క్రీస్తుయొక్క కమలముల
పంటి పాదములను చూచుటపును తాకుటకును ఆధిక్యత కత్తియండగోరు
టుమే సుమిం.

112. క॥ మోక్షాధిపుడగు దేవుని

సాక్షోదర్శనము గోరు సోఖ్యముకంచై

మోక్షాపేత్త ఘనముగా

దిత్సురసము నిమిడి పిప్పియెడ క్రైస్తవుడౌ.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, మోహించికారియగు దేవుని ప్రత్యుత్తముగా చూచు సొఖ్యము కన్నను మోత్తమునే కోరడము అంత ఫునమగు కోరిక కాదు; చెరుకు రసము పిప్పియాదు ఇమిడియస్సులాగున దేవ్యము మోత్తమందు ఇమిడియస్సున్నాదు.
(కావున నీ యాక దేవునియందే ఉంచుము.)

113. ఉ॥ దేవునికంటె వేరయిన

దివ్యసుఖంబును లేదు శ్రీస్తుల్మా
జీవముకంటె వేరె యొక
క్షేమము సెందును లేదు నిరలా
తావిలసద్గురూ రసము
ద్రావుటకంటెను వేరె తృతీయిం
కేవలసైన లేదు మరి
యేమిదు మోత్తము క్రైస్తవోత్తమా.

తాత్పర్యము

దేవునికన్న ఇతరమైన దివ్యసుఖము ఏదియు లేదు, శ్రీస్తునందలి బ్రతువు కన్న వేరాక క్షేమము ఎక్కుడను లేదు. పరిష్ఠాత్తమైక్క అతిశ్రేష్ఠమును దయారసము తౌగుటకన్న అధికమైన తనిచి మరి యేచిధమునను తేడు; మంచి క్రైస్తవుడా, మోత్తము ఇంకస్సును విచేషమైనది మరియేమి ఇష్టాగలదు?

114. క॥ కావున త్రయైకమగు నీ

దేవునిషై యాక నిలుపు దృఢమత్తిషై ము
థ్యావసరమైన కోర్కెయి
దే, వర భక్తులకు సమత్తియు క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

కావున క్రైస్తవుడా: తండ్రి, కుమారుడు, పరిష్ఠాత్తమును త్రైకుడను నీ దేవునియందు నీ కోరికను దృఢముగా నుంచుము; క్రైస్తవుని భక్తులకు ప్రాముఖ్యమును అవసరమును సమత్తముననగు కోరిక యిచే సుమి.

115. ఉ॥ జనము దాల్చు భేచర

రసాచర వారిచరాది జీవులం

దున్న నుజోద్ధునంబు కడు

దొడ్డది తన్న ర కోటిలో పున

జన్మము ధీ వినూత్సుకృత

జన్మము గర్విన వారిజనమే

జన్మముగాక దుర్జనుల

జన్మము లేఁటికి క్రస్తవోత్సుమా.

లాత్పర్యము

ట్రైము క్రష్ణుడా: ఆకాశమందును, భూమియందును, సీళ్లలోను సంచరించు, సర్వ జీవులలో సరజన్మము మిగుల వొడ్డది. ఆలాటి నరులలో పునర్జన్మము, అనగా మనస్సు నూతనము చేయబడిన భక్తులయొక్క జన్మమే సాఖల్యమను జన్మము; దుర్జనులయొక్క జన్మము ఎందుకు?

116. క॥ పునరపి జననము మరణము

పునరపి జననమని కపులు బోధించిరపె

ల్లిను వట్టి కల్లుమాటలు

మనసాకటి మార్పుపొందవలె క్రస్తవుడా.

లాత్పర్యము

నరులకు అనేక జననమరణములు ఉన్నానని కొండరు కవిత్వములు బోధించి యున్నారు; అవి యన్నియు నట్టి అబుద్ధపుమాటలు: అయితే క్రష్ణుడా మనసు మాత్రచే మార్పు పొందవలెను.

117. ఆ॥ ఆత్మవలన పునర్జన్మముగుచు మోక్ష

రాజ్యమున చేరవలెనని రాత్రివేశ

యేసు నిరోదేముతో చెప్పటిది నిజంబు

గాని తక్కిన వన్మతములో క్రస్తవుండా.

తాత్పర్యము

ఒకనికి ఆత్మజ్ఞము కలిగితే నేని దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించలేదని
ప్రభువైన యొసుక్రీస్తు రాత్రివేళ తివద్దకు వచ్చిన నికాదేమతో చెప్పిన
లాగున, పరిశుద్ధాత్మవలన మనసు మార్పుపొందుటయే నిజమయిన లునర్జ్ఞము
గాని తెక్కినవన్నియు అనగా అనేక జనన మరణములు కలవను కల్పనా
కథలు అసంఘమైనవి సుమి.

118. వ॥ అదిగావున క్రైస్తవోత్సమా భవదీయ చిత్తంబున
నీ యుత్తమంబగు పునరుననం బనుభవగోచరం బైయుం
దుటంజేసి నిరంతర సంతుష్టాంతరంగుండవై నుఖం
బున నుండుమని చెప్పిన తెరంగు క్రైస్తవ సీతిప్రకా
శంబునందు వివరింపంబడియెను.

తాత్పర్యము

గనుక ఉత్తమ క్రైస్తవుడా, ఈ ఉత్తమమగు పునర్జ్ఞము నీ మనసుకు అను
భవ గోచరమై యున్నందువలన ఎల్లప్పుడును సంతోష హృదయము గల
వాడవై సుఖముగా నుండుమని చెప్పిన ప్రకారము క్రైస్తవ సీతిప్రకాశమను
ఈ గ్రంథమందు వివరింపబడైను.

క॥ నజరేతుపుర విషారా

నిజనుజనాత్రితమనోజనిత భయదూరా

వృజనాటవీ కురారా

విజయామృత ప్రేమపూర విశ్వాఫారా.

తాత్పర్యము

నజరేతను పట్టణమన నివసించినవాడా, నీయొక్క సుజనులను ఆత్మించు
మనసున లుట్టిన భయమును పోగొట్టి పాపమణెను యడవికి గొడ్డలివంటి
వాడా, జయస్వీమాపుడా, ప్రేమ యన అమృతమనకు ప్రవాహ మైనవాడా
పచ్చమునకు ఆధారుడపగు దేవా.

క॥ భీషణ దోషాంధతమః

పూషా నిజసాధువర్గ పోషా సుదయూ
భూషా గుణఫోషా మృదు
భూషా మనుజావతొర పరమవిచార.

తాత్పర్యము

ధయంకరమగు పొషమను చీకటికి సూర్యునివంటివాడా, సాత్మికులైన
నీ జనులను పోషించువాడా, మంచిదయయే అలంకారమగా గలవాడా,
సుగుణములు ధ్వనించుచున్నవాడా, మృదువైన మాటలుగలవాడా, మను
ష్యావతొర మెత్తినవాడా, మిక్కిలి శైష్టమయిన ఆలోచన గలవాడా.

మ॥ విమలమతిసమీపా, వీతసంసారతాపా,
సుమహిత సరరూపా, శుద్ధవిజ్ఞానదీపా,
అమితశుభవిచారా, యూత్రరక్తోధికారా,
శమదమగుణధీరా, సత్య వేదాంతసారా.

తాత్పర్యము

శుద్ధ హృదయమగలవారి సమీపమను ఉండువాడా, సంసార దృష్టి
ములు లేనివాడా, అన్నిటికంటే యోగ్యమగు సరరూపమెత్తినవాడా, పరిశుద్ధ
జ్ఞానమే దీపమగా గలవాడా, మితిలేని శభ్దమైన ఆలోచన గలవాడా, ఆత్మ
లను రక్తించుటకు ఆధికారము గలవాడా, శాంతము ఇంత్రియ నిగ్రహము
లను గుణములచేత కైర్యవంటుడా, సత్యవేదాంతముకు సారమైనవాడా.

గ॥ ఇది శ్రీయేసునాథ పాదారవింద ధ్యానానంద రన
పాన నిరంతరాభ్యాసమాన మానసోల్లాస భక్తజన
విధీయ పురుషోత్తమ నామధీయ ప్రశీతంబైన క్రైస్తవ
సీతిప్రకాశంబునందు సర్యంబును ఏకాశ్వాసము.

తాత్పర్యము

శ్రీ యేసు ప్రభువుయొక్క పాడకమలముల ధ్యానమును ఆనంద రసపాశము చేసి, ఎల్లప్పుడు దానిని అభ్యసించుటపలన మనసునందు సంతోషించెదు భక్తి జనులకు విధీయుడగు పూర్ణాత్మముడను కౌరవుల అతనిచే క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశము అను గ్రంథము అంతము ఏకాశ్వాసముగా రచియింపబడెను.

ఆ॥ పదియు నెనిమిది నూచులపైని యయిదు
పదులు నొకవర్షమందున పద్యరూప
కముగ క్రైస్తవ సీతిప్రకాశమిది ర
చించబడె ప్రభువు దీని దీవించుగాక!

తాత్పర్యము

1851-వ సంత్పురమునందు పద్యరూపముగా క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశమును నీ గ్రంథము రచియింపబడెను. ప్రభువైన యేసు నీని దీవించు గాక!